

การเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
พฤษภาคม 2556

การเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
พฤษภาคม 2556

ศุภรารวรรณทวิชา เสาวเวียง. (2556). การเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแหลมใต้ (สุตสุนทร) จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 23 คน โดยใช้วิธีการจับฉลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบเรียนอัตลักษณ์ แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ และแผนการสอนแบบเดิมระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ ๆ ละ 6 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบ ต่อ 1 ห้องเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test for independent samples และ t-test for dependent samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีคะแนนเฉลี่ยกระบวนการในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS' GROUP PROCESS
AND ABILITY IN GROUP WORKING THROUGH INSTRUCTION USING
SELF-CHARACTERIZED TEXTS AND THROUGH TRADITIONAL INSTRUCTION
IN OCCUPATION A TECHNOLOGY SUBJECT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University

May 2013

Sukrawanticha Saoweing.(2013). *A Comparison of PrathomSuksa VI Students' Group Process and Ability in Group Working through Instruction Using Self-Characterized Texts and through Traditional Instruction in Occupation a Technology Subject*. Master Thesis, M.Ed.(Elementary Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Assoc. Prof. Dr. SaowalakRattanaich.

This study is aimed at comparing PrathomSuksa VI students' group process and ability in group working through instruction using self-characterized texts and through traditional instruction.

The sample of the study comprised 2 classrooms of PrathomSuksa VI students in the second semester of the 2012 academic year at the Tessaabann 1, Watlaemtai (Sudsuntorn), with 23 students in each. They were assigned, through simple random sampling technique, to the experiment and control groups.

The research instruments used in the study were instructional lesson plans, and questionnaires on group process and ability in group working. The experimental group was taught through instruction using self-characterized texts; while the control group was taught through traditional instruction in 12 teaching hours, with 50 minutes in each. The data were statistically analyzed by t-test for independent samples.

The results of this study revealed that:

1. The students taught through instruction using self-characterized text showed higher average scores in group working process than those taught through traditional instruction.
2. The students taught through instruction using self-characterized texts showed significantly higher scores in the ability of group working than those taught through traditional instruction at the .01 level.
3. After the experiment, the students taught through instruction using self-characterized texts showed significantly higher group working ability than they did in the pre-experiment at the .01 level.
4. After the experiment, the students taught through traditional instruction showed significantly higher group working ability than they did in the pre-experiment at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ของ

ศุภรารวรรณทิตา เสาวเวียง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน พ.ศ. 25.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อคิด ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของปริญญานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว และอาจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว ที่ได้กรุณา เป็นประธานและกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำปริญญานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณรอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนั่นมี ชันหมาก อาจารย์สิระอร ยอดเจริญ อาจารย์ ดร.วรินทร์ โพนน้อย ที่ให้ความกรุณาในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแหลมใต้ (สุตสุนทร) และโรงเรียนเทศบาล 2 พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้กับศิษย์ด้วยความปรารถนาดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณนิพัฏฐพันธ์ แสงดวง คุณศิวพร ละม้ายนิล คุณรัชดาภรณ์ ตันทีกุล คุณไพโรจน์ สุภพล พี่ น้องและเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และกำลังใจที่ดี ตลอดการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ และขอบคุณในความอนุเคราะห์และความร่วมมืออย่างดียิ่งมา ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา -มารดา -ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัย

ศุภรารวรรณทิตา เสาวเวียง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	5
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอน.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์.....	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเด็กวัยรุ่นตอนปลาย.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
วิธีดำเนินการทดลอง.....	50
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	52
สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตถ์ลักษณะ.....	54
สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน.....	55
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ..... 64
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	64
สมมติฐานในการวิจัย.....	64
ขอบเขตของการวิจัย.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	78
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	147

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Pretest - Posttest Control Group Design.....	50
2 ผลการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม.....	58
3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม.....	60
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง.....	61
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง.....	62
6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนอัตลักษณ์.....	82
7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์.....	86
8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนแบบเดิม.....	94
9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	106
10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม.....	107
11 คะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์.....	135
12 คะแนนประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม.....	139
13 คะแนนเฉลี่ยกระบวนการในการทำงานกลุ่ม.....	143
14 คะแนนวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม.....	144

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ความคิดรวบยอดในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์.....	19
2 เปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม.....	59
3 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม.....	60
4 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง..	61
5 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาที่ดีควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบบูรณาการอันจะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตราที่ 6 กล่าวไว้ว่า “...การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข...” การจัดการศึกษาที่ดีควรเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีในระดับต่อไป และการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กทั้งสิ้น โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำงานอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำงาน ได้ฝึกปฏิบัติการทำงานร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติงาน มีทักษะในการทำงานร่วมกัน เข้าใจในหลักและกระบวนการทำงาน เห็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงาน พร้อมกับเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มอย่างมีระบบแบบแผน ดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1) กล่าวไว้ว่า “...กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นประโยชน์ของการทำงาน ทำงานเป็น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีมารยาท และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้...” ซึ่งการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเข้าใจหลักการทำงานเป็นกลุ่มจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

แต่ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีพบปัญหาและอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียนและการจัดการเรียนการสอน ดังที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 86-88) ได้กล่าวไว้ว่า “...นักเรียนขาดความสนใจ ขาดการวางแผน ขาดทักษะกระบวนการในการทำงานที่ถูกต้อง ขาดทักษะการทำงานกลุ่ม และมีทัศนคติที่ไม่ดี

ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยเฉพาะงานบ้าน และงานเกษตร รวมทั้งครูขาดความรู้ในการผลิตสื่อและไม่ผลิตสื่อในการจัดการเรียนการสอน...” และจาก การทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550 - 2552 พบว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในสาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว มีคะแนนต่ำกว่าอีก 4 สาระ คือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 45.95 ซึ่งสาระที่ 1 การดำรงชีวิตครอบครัวคือ มุ่งเน้นให้นักเรียน เกิดทักษะในการทำงาน เข้าใจถึงหลักกระบวนการทำงานอย่างมีระบบแบบแผน สามารถปฏิบัติตนอย่างมีมารยาท ทำงานร่วมกับผู้อื่นและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จากปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างเต็มศักยภาพเท่าที่ควร ดังนั้นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ และควรการสร้างสื่อหรือจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน รวมทั้งสอนให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน เข้าใจหลักการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ โดยสื่อหรือกิจกรรมการสอนนั้น ๆ ควรเป็นไปเพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการทำงานกลุ่มซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เช่น การจัดกิจกรรมแบบกระบวนการทำงานกลุ่มผ่านสื่อที่มีคุณภาพ ก็เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยครูผู้สอนควรมีวิธีการสร้างสื่อหรือจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย

การทำงานเป็นกลุ่มหรือกระบวนการทำงานกลุ่มนั้น จะทำให้นักเรียนรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของการแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และการปรับตัวในการทำงานเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข ดังที่ สุนทร สินธพานนท์ และคณะ (2554: 121-122) กล่าวว่า ... “ การทำงานเป็นกลุ่มเป็นกระบวนการฝึกทำกิจกรรม กระบวนการทำงานกลุ่มมีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ละคนมีบทบาทที่แตกต่างกัน มีการเสนอความคิดเห็นพร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกอย่างมีเหตุผล มีการวางแผน ปฏิบัติงานตามแผน และเกิดการกำหนดภาระหน้าที่ที่ชัดเจน โดยกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ...” ดังนั้นการจัดการเรียน การสอนหรือการใช้สื่อที่เน้นให้เกิดการเรียนรู้แบบกระบวนการทำงานกลุ่มจึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น รู้จักการวางแผนการทำงาน สามารถปฏิบัติตนได้อย่างมีมารยาท ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ครูจึงควรสร้างกิจกรรมหรือสื่อที่ดึงดูดความสนใจ สามารถตอบสนองจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนได้ตั้งเป้าหมายไว้และเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการการทำงานร่วมกัน และสื่อชนิดหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว คือ แบบเรียนอัตลักษณ์ ซึ่งเป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้นจากความเป็นตัวตนของครูผู้สอนที่เป็นผู้พบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นสื่อที่

สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการจัดการจัดการเรียนการสอน และแบบเรียนอตัลลักษณะมีจุดเด่น คือ มีเรื่องราวและภาพประกอบที่น่าสนใจ นอกจากนี้แบบเรียนอตัลลักษณะยังเป็นแบบเรียนที่เน้นให้นักเรียนเกิดการทํางานร่วมกันโดยมีลักษณะการทํางานที่เป็นกระบวนการอย่างชัดเจน โดยแบบเรียนอตัลลักษณะแบ่งขั้นตอนการทํางานเป็น 5 ขั้นตอน คือ กำหนดเป้าหมาย การแจกแจงเครื่องปรุง อุปกรณ์วางแผนการทํางาน ปฏิบัติงานตามแผนและแสดงผลผลิตที่เกิดขึ้น แบบเรียนอตัลลักษณะยังมีประโยชน์อีกหลายประการ ดังที่ หทัย ตันหยง (2532: 503) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนอตัลลักษณะว่ามีประโยชน์ทั้งครูและนักเรียน กล่าวคือ “...แบบเรียนอตัลลักษณะมีประโยชน์ต่อนักเรียนในแง่ของการเป็นสื่อการสอนที่ให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้การทํางานร่วมกัน และสอนตนเองในสิ่งที่เรียนรู้ได้ ซึ่งนับว่าเป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริง ส่วนประโยชน์ต่อตัวผู้สอนนั้นคือ แบบเรียนอตัลลักษณะ เป็นสื่อการสอนที่ทำให้ครูได้แสดงความรู้ ความสามารถ จากจิตวิญญาณความเป็นครู และจิตวิญญาณในการสอน รวมทั้งยังได้มีโอกาสสร้างเจตคติที่ดีต่อการสอน รวมถึงได้สร้างสื่อการสอนที่มีประโยชน์แก่การเรียนรู้ของนักเรียน” ดังนั้นการเรียนรู้แบบกระบวนการทํางานกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านแบบเรียนอตัลลักษณะอาจจะส่งผลให้นักเรียนได้เกิดการทํากิจกรรมเป็นกลุ่มที่มีระบบแบบแผน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการทํางานกลุ่ม อีกทั้งทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและสามารถปรับตัวทํางานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแบบเรียนอตัลลักษณะเป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการทํางานกลุ่มและและความสามารถในการทํางานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการทํางานเป็นกลุ่ม เข้าใจและปฏิบัติการทํางานอย่างมีระบบแบบแผน อีกทั้งการวิจัยครั้งนี้ยังมีส่วนช่วย ทำให้นักเรียนหันมารับประทานอาหารที่ดีและมีประโยชน์ต่อสุขภาพของตนเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการทํางานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอตัลลักษณะกับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทํางานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอตัลลักษณะกับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทํางานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอตัลลักษณะก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทํางานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบเรียนอัตลักษณ์ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบกระบวนการทำงานกลุ่ม พร้อมทั้งมีความสามารถในการทำงานกลุ่มในการเรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจะเชิงเตตรา จังหวัดจะเชิงเตตรา กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่ต้องการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแหลมใต้ (สุตสุนทร) สังกัดเทศบาลจะเชิงเตตรา จังหวัดจะเชิงเตตรา กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่เลือกมาแบบเจาะจง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มนักเรียนเพื่อเข้าเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ
วิธีการสอน
 - 1.1 การสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
 - 1.2 การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม
 - 2.1 กระบวนการในการทำงานกลุ่ม
 - 2.2 ความสามารถในการทำงานกลุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัด

1. ใช้ทักษะการจัดการในการทำงานและมีทักษะการทำงานร่วมกัน
2. ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการทำงานกับครอบครัวและผู้อื่น สาระการเรียนรู้แกนกลาง การจัดการในการทำงานและทักษะการทำงานร่วมกัน เรื่อง การเตรียม ประกอบ จัดอาหารชุดอาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้
 1. น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ)
 2. น้ำพริกมะม่วง
 3. ปลาทุรรมสหาย (ยำปลาทุทอด)
 4. ยำแตงกวาเลิศรส (ยำแตงกวากุ้งสด)
 5. อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน)
 6. รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ๆ ละ 6 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบ ต่อ 1 ห้องเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียนอัตลักษณ์** หมายถึง แบบเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่ครูสร้างสรรค์ขึ้นด้วยจินตนาการความรู้สึกนึกคิดและจิตสำนึกของตนเองในการจัดการเรียนการสอน ให้ตอบสนองต่อปัญหาหรือลักษณะเฉพาะของนักเรียน ซึ่งพัฒนามาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ง.1.1ป.6/2-3 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเตรียม ประกอบ และจัดอาหารชุดอาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ น้ำพริกกะปิ น้ำพริกมะม่วง ยำปลาทุทอด ยำแตงกวากุ้งสด

น้ำดอกอัญชัน และ ฟรุตสลัด โดยในแต่ละเล่มประกอบไปด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเชิงวรรณกรรมเกี่ยวกับกระบวนการทำงานกลุ่ม ส่วนที่ 2 เป็นกระบวนการปฏิบัติงาน 5 ขั้นตอน คือ การกำหนดเป้าหมาย การแจกแจงเครื่องปรุงอุปกรณ์ การวางแผนการทำงาน การปฏิบัติงานตามแผน และการแสดงผลผลิตที่เกิดขึ้น ขั้นตอนการสอนของแบบเรียนอัตลักษณ์ มี 4 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงเกี่ยวกับการเรียนให้นักเรียนในแต่ละเรื่อง

1.2 ขั้นสอน

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละกลุ่มศึกษาแบบเรียนอัตลักษณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้นด้วยตนเองแล้วลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่แบบเรียนอัตลักษณ์ได้กำหนดไว้

1.3 ขั้นสรุป

อภิปรายผลการปฏิบัติงาน แสดงความรู้สึกจากการปฏิบัติการทำงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดและสร้างหนังสือเฉพาะของกลุ่มตามความต้องการและความสนใจของสมาชิกในกลุ่ม

1.4 ขั้นประเมินผล

เป็นการประเมินทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

2. การสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ตามแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ ซึ่งแต่ละแผนมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

เป็นการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้กับนักเรียนในเรื่องของอาหารที่จะทำในแต่ละวัน เพื่อให้นักเรียนได้เชื่อมโยงเกี่ยวกับกระบวนการทำงานร่วมกัน เช่น ให้นักเรียนฟังเพลง ปรีศนาในกล่องการใช้ตัวอย่างของอาหาร เป็นต้น

2.2 ขั้นสอน

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มศึกษาแบบเรียนอัตลักษณ์แล้วลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่แบบเรียนอัตลักษณ์ได้กำหนดไว้

2.3 ขั้นสรุป

เป็นการอภิปรายผลการปฏิบัติงานและแสดงความรู้สึกจากการปฏิบัติการทำงาน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์

2.4 ชั้นประเมินผล

เป็นการประเมินทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

3. การสอนแบบเดิม หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแต่ละแผนมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

เป็นการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้กับนักเรียนในเรื่องของอาหารที่จะกระทำในแต่ละวันเพื่อให้นักเรียนได้เชื่อมโยงเกี่ยวกับกระบวนการทำงานร่วมกัน เช่น ให้นักเรียนฟังเพลง ปรัชญาในกล่อง การใช้ตัวอย่างของอาหาร เป็นต้น

3.2 ชั้นสอน

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้นครูแจกใบความรู้และให้แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่แล้วลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่ใบงานได้กำหนดไว้

3.3 ชั้นสรุป

เป็นการอภิปรายผลการปฏิบัติงานและแสดงความรู้สึกจากการปฏิบัติการ พร้อมทั้งสรุปขั้นตอนและประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

3.4 ชั้นประเมินผล

เป็นการประเมินทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

4. กระบวนการในการทำงานกลุ่ม หมายถึง วิธีการทำงานที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีระบบแบบแผน ซึ่งมีการปฏิบัติงาน 5 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 การกำหนดเป้าหมาย คือ กำหนดจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงาน

4.2 การแจกแจงเครื่องปรุงอุปกรณ์ หมายถึง การจำแนกอุปกรณ์และเครื่องปรุงของอาหารในแต่ละชนิด

4.3 การวางแผนการทำงาน หมายถึง การจัดเตรียมเครื่องปรุงอุปกรณ์ การแบ่งหน้าที่และวางแผนการทำงานอย่างมีขั้นตอน

4.4 การปฏิบัติงานตามแผน หมายถึง การลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอนตามที่ได้วางแผนไว้ พร้อมทั้งแก้ไขและปรับปรุงผลงาน

4.5 การแสดงผลผลิตที่เกิดขึ้น หมายถึง พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของนักเรียนในการเลือกภาชนะ การจัดโต๊ะอาหาร การอภิปรายคุณค่าทางโภชนาการ การล้างและจัดเก็บอุปกรณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม

ซึ่งกระบวนการในการทำงานกลุ่มสามารถวัดได้จากแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 15 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบและทดลองหาคุณภาพแล้ว โดยมีการแปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
12.00 - 15.00	ดีมาก
10.50 - 11.99	ดี
9.00 - 10.49	พอใช้
ต่ำกว่า 9	ต้องปรับปรุง

5. ความสามารถในการทำงานกลุ่ม หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความสามารถของตนเองในการปฏิบัติงานกลุ่มขณะที่ทำงานร่วมกัน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้และเทคโนโลยี โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

5.1 จัดการในการทำงานและมีทักษะการทำงานร่วมกันได้แก่

5.1.1 ปฏิบัติงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ได้แก่ ปฏิบัติงานตามแผนที่กลุ่มได้กำหนดไว้ อย่างถูกต้องและตรงเวลา

5.1.2 การแสดงความคิดเห็น ได้แก่ พูดแสดงความคิดเห็นหรือใช้ข้อเสนอแนะเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและพูดได้ตรงประเด็น และสามารถยอมรับความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่มได้

5.2 ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการทำงานกลุ่ม ได้แก่

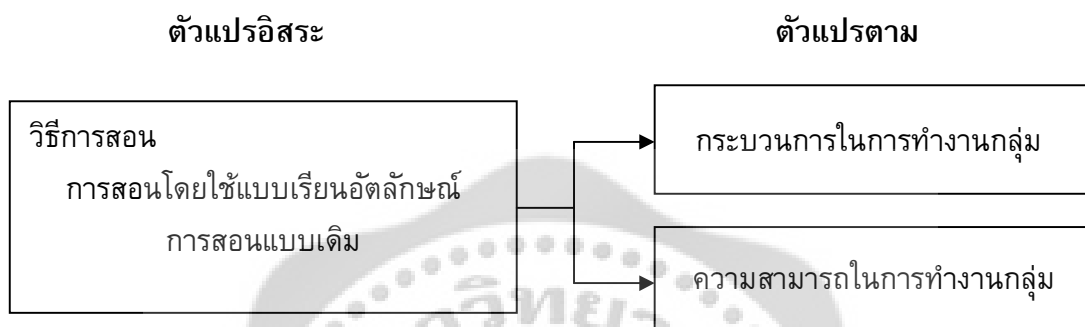
5.2.1 รับฟังและยอมรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอของสมาชิกในกลุ่มได้แก่ ฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มด้วยความเต็มใจและเข้าใจ เวลาฟังมองตามผู้พูด ชักถามเมื่อมีข้อสงสัย

5.2.2 ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ได้แก่ ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ล่าช้า ทำงานที่ได้รับมอบหมายทันทีโดยไม่พูดคุย ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งความสามารถในการทำงานกลุ่มสามารถวัดได้จากแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบและทดลองหาคุณภาพแล้ว โดยมีการแปลผลคือ นักเรียนที่ทำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มได้

คะแนนมากกว่า มีความสามารถในการทำงานกลุ่มมากกว่านักเรียนที่ทำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มได้คะแนนน้อยกว่า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีกระบวนการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยโดยศึกษารายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
5. เอกสารเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กวัยรุ่นตอนปลาย
6. งานวิจัยเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
7. งานวิจัยเกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้แนวทางในการพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดหลักสูตร มาตรฐานตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ จึงกำหนดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว หลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้เน้นให้ผู้เรียนได้มีคุณภาพในหลายๆด้าน คือ

1. เข้าใจการทำงานและปรับปรุงการทำงานแต่ละขั้นตอน มีทักษะการจัดการ ทักษะการทำงานร่วมกัน ทำงานอย่างเป็นระบบ และมีความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะนิสัยการทำงานที่ขยันอดทน รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีมารยาท และมีจิตสำนึกในการใช้น้ำ ไฟฟ้าอย่างประหยัดและคุ้มค่า

2. เข้าใจความหมาย วิวัฒนาการของเทคโนโลยีและส่วนประกอบของระบบ เทคโนโลยีมีความคิดในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการอย่างหลากหลาย นำความรู้และทักษะ การสร้างชิ้นงานไปประยุกต์ในการสร้างสิ่งของเครื่องใช้ตามความสนใจอย่างปลอดภัยโดยใช้ กระบวนการเทคโนโลยี ได้แก่ กำหนดปัญหาหรือความต้องการรวบรวมข้อมูลออกแบบโดยถ่ายทอด ความคิดเป็นภาพร่าง 3 มิติหรือแผนที่ความคิดลงมือสร้าง และประเมินผลเลือกใช้เทคโนโลยีใน ชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม และมีการจัดการเทคโนโลยีด้วยการแปรรูปแล้วนำกลับมา ใช้ใหม่

3. เข้าใจหลักการแก้ปัญหาเบื้องต้น มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูล เก็บรักษาข้อมูล สร้างภาพกราฟิก สร้างงานเอกสาร นำเสนอข้อมูล และสร้างชิ้นงานอย่างมีจิตสำนึก และรับผิดชอบ

4. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ ความสามารถและคุณธรรมที่สัมพันธ์ กับอาชีพ

จากการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สามารถสรุปได้ว่า กลุ่ม สาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะ เป็นทักษะ การจัดการการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังเน้นให้ผู้เรียน ทำงานอย่างเป็นระบบและมี ความคิดสร้างสรรค์ และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ(2552:89) พบปัญหาในการจัดการเรียนการ สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ดังนี้

1. ผู้เรียนขาดความสนใจและขาดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ในการเรียนกลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญกับกลุ่มสาระนี้ เพราะเห็นว่าเป็นสาระ ที่ไม่สำคัญเมื่อเทียบกับวิชาหลัก ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษและเห็นว่ากลุ่มสาระ นี้ไม่ได้ใช้เพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ผู้เรียนบางคนมีพื้นฐานทักษะด้านอาชีพ แต่ก็ไม่สนใจเรียน สาระนี้เท่าที่ควร เพราะไม่เห็นประโยชน์ รวมทั้งมีนิสัยไม่อดทน ชอบความสบาย ขาดการวางแผนใน การทำงาน ขาดทักษะและความสามารถในการทำงาน

2. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้เรียนใน ปัจจุบันมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยเฉพาะในส่วนของงานอาชีพ ที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่างอุตสาหกรรม

3. สภาพพื้นฐานทางครอบครัวมีปัญหาและขาดความพร้อม สภาพครอบครัวของผู้ เรียนที่เป็นอุปสรรคหรือไม่ได้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้แก่

ความยากจนของพ่อแม่ พ่อแม่ส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง ไม่มีเวลาในการดูแลกวาดขันของบุตร ไม่สามารถช่วยฝึกฝนบุตรหลานได้

4. จำนวนผู้เรียนต่อห้องมีจำนวนมากเกินไป ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องมาก ในสถานศึกษาบางแห่งมีผู้เรียนต่อห้องถึง 50-60 คน ทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง เพราะกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระที่ต้องดูแลการทำงานของ ผู้เรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อฝึกฝนทักษะการทำงานให้ผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้เรียน ขาดการเอาใจใส่ต่อการเรียน ผลงานที่ได้จึงไม่ดีเท่าที่ควร

5. ครูไม่เห็นความสำคัญของกลุ่มสาระการงานอาชีพเนื่องจากวิชากรงานอาชีพ และเทคโนโลยีเป็นวิชาที่ไม่ได้ใช้ในการทดสอบระดับชาติ และการเข้าสอบมหาวิทยาลัย ครูในช่วงชั้นที่ไม่ได้จบวิชาเอกกลุ่มการงานอาชีพ ซึ่งเป็นครูประจำชั้นและต้องสอนทุกกลุ่มสาระ จึงมักให้ความสำคัญกับกลุ่มการงานอาชีพน้อย

6. ครูยังไม่ทุ่มเทในการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร ครูจำนวนมากที่มีความรู้ความสามารถแต่ไม่ทุ่มเทในการจัดการเรียนการสอน เช่น ขาดการเตรียมการสอน รวมทั้งไม่ผลิตสื่อหรือจัดหาสื่อมาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ครูบางคนมีประสบการณ์สอน มากกว่า 10 ปี แต่ไม่มีการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาสื่อนวัตกรรมที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ยังคงใช้การเรียนการสอนในรูปแบบเดิม

7. ครูไม่ผลิตสื่อและใช้สื่อการเรียนการสอน ครูจำนวนมากไม่ผลิตสื่อ หรือจัดหาสื่อการเรียนการสอน หรือ มีสื่อแต่ไม่ให้ความสำคัญกับการใช้สื่อการเรียนการสอนแต่จะสอนตามความเคยชิน

8. ครูขาดความรู้และทักษะในการผลิตสื่อและการใช้สื่อครูยังขาดความรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อนอกจากนี้ครูไม่มีการผลิตสื่อหรือจัดหาสื่อที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน

จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีสามารถสรุปได้ว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เกิดจากสาเหตุที่ ผู้เรียนไม่สนใจและมีทัศนคติไม่ดีพร้อมทั้งไม่เห็นประโยชน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และครูไม่ผลิตสื่อหรือหาวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อร่วมกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่ม เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการทำงานกลุ่มเกิดวางแผนในการทำงาน ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องและมีมารยาทเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นแนวทางเพื่อให้ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

2.เอกสารเกี่ยวกับสื่อการสอน

2.1ความหมายของสื่อการสอน

ชาญชัย อินทรสุนานนท์. (ม.ป.ป:7)ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า (Medium,Medie) สื่อการสอน เป็นคำที่มาจากภาษาลาตินว่า “Between” แปลว่า “ระหว่าง” หรือในภาษาอังกฤษคือ Media หมายถึง ตัวกลาง ฉะนั้น คำว่าสื่อจึงอาจให้ความหมายโดยนัยต่างๆ ดังนี้หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยให้สารอาศัยผ่านหรืออาจหมายถึง วัตถุที่นำสารไปสู่เครื่องมือนั้น หรือเป็นพาหะนำข้อมูลจากแหล่งกำเนิดไปสู่ผู้รับ ซึ่งสื่อเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งความกับผู้รับความ เพื่อให้เข้าใจความหมายซึ่งกันและกัน

Instructional มาจากคำว่า Instruct แปลว่า แนะนำหรือสื่อการสอน จึงเน้นถึงสื่อที่จะนำมาใช้ในการสอนโดยเฉพาะ โดยครอบคลุมถึงวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทุกรูปแบบที่ไม่เฉพาะ แต่สื่อเป็นเครื่องมือเท่านั้น เช่น กิจกรรม การสาธิต การฉายภาพยนตร์ สไลด์ เทป กระดานชอล์ค การศึกษานอกสถานที่ นาฏการ การสัมภาษณ์ การสำรวจ การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น การทดลอง ฯลฯ

คณะนิสิตภาควิชาโสตทัศนศึกษา(2523: 3-6) ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอนหมายถึง วัสดุอุปกรณ์และวิธีการประกอบการสอน เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ผู้สอนประสงค์จะส่งหรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับที่กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536: 22) ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่าสื่อการสอนคือ สิ่งต่างๆ ที่อาจเป็นวัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือ และวิธีการที่ครูนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งใกล้เคียงกับ คณิตา นิจจรัลกุล.(2535: 2) ที่กล่าวว่าสื่อการสอนหมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการหรือกระบวนการที่ครูหรือผู้สอนใช้ประกอบการสอน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ไปยังผู้เรียนเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน

จากการศึกษาเรื่องความหมายของสื่อการสอนสามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอนมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่งเพราะมีส่วนช่วยในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยผ่าน วัสดุ อุปกรณ์ ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ผู้เรียนจึงได้รับประสบการณ์ที่ดีและประสิทธิภาพการเรียนการสอนจึงบรรลุจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้

2.2 คุณค่าและประโยชน์ของสื่อการสอน

เชิยรศรี วิวิธสิริ. (2527: 35-53)กล่าวไว้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของสื่อการสอนมีหลายด้าน คือ

1. ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในแง่เกี่ยวกับเข้าใจเนื้อหาได้แจ่มแจ้งขึ้นในระยะเวลาสั้นมีความรู้กว้าง และการเรียนรู้ที่คงทน
2. ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ร่วมกัน
3. ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
4. สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน
5. สร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้
6. ช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปในทางที่ปรารถนาได้
7. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และมีความสนใจในบทเรียนยิ่ง

ขึ้น

ชาญชัย อินทรสุวานนท์.(ม.ป.ป.:14) ได้สรุปคุณค่าและประโยชน์ของสื่อการสอนดังนี้

1. เป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้นมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้นโดยใช้เวลาน้อย
3. ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิด และแก้ปัญหาการเรียนรู้ได้ดีขึ้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมั่นใจ ประทับใจ และจดจำได้นาน
5. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นจากประสบการณ์ที่มีความหมายรูปแบบต่าง ๆ
6. ช่วยลดคำบรรยายของผู้สอนให้น้อยลง แต่ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น
7. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของศัพท์ต่างๆ ทำให้เด็กอ่านได้เร็วขึ้น
8. ช่วยเหลือข้อจำกัดต่างๆ เกี่ยวกับรูปร่าง เวลา ระยะทาง การเคลื่อนไหว หรือสิ่งยุ่งยากในการเรียนรู้ให้น้อยลงหรือหมดไป

9. ช่วยลดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาได้ เช่น ช่วยลดเวลาการเรียนการสอน ลดค่าใช้จ่าย ลดจำนวนผู้สอบตก ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนทั้งรายบุคคล การเรียนกลุ่มย่อย และการเรียนกลุ่มใหญ่ มีประสิทธิภาพขึ้น

จากการศึกษาเรื่องคุณค่าและประโยชน์ของสื่อการสอนสามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอนเป็นตัวกลางที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะสื่อการสอนเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ผู้เรียนสามารถจับต้องได้และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เมื่อนำมาสอนจึงทำให้เด็กได้มีประสบการณ์ร่วมกัน ทำให้การเรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และสามารถดึงดูดความสนใจให้กับผู้เรียนได้

2.3 ความสำคัญของสื่อการสอน

กิดานันท์ มลิทอง. (2536: 79) สื่อการสอนนับว่ามีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นตัวกลางช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ สื่อการเรียนการสอนเป็นทรัพยากรที่ช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียน

คณิตา นิจรกุล. (2535:8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สื่อการสอนจะกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียน เกิดความรู้สึกรอยากรเรียน
2. สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้น เพราะสื่อการสอนสามารถแปลงจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ทำให้ประหยัดเวลาของผู้สอนไปได้มาก
3. สื่อการสอนสามารถเอาชนะเวลา สถานที่ และระยะทางได้ กล่าวคือ สื่อการสอนสามารถนำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตกลับมาให้เราชมได้ในปัจจุบัน ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเกิดในประเทศใด ห่างไกลเพียงใดก็ไม่เป็นอุปสรรค
4. สื่อการสอนสามารถย่อขนาดของวัตถุที่ใหญ่เกินกว่าจะนำของจริงมาประกอบการสอนได้
5. สื่อการสอนทำให้นักเรียนจดจำสิ่งที่ควรจำไว้ได้นาน
6. สื่อการสอนจะมีส่วนเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียน

จากการศึกษาเรื่องความสำคัญของสื่อการสอนสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของสื่อการสอนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะสื่อการสอนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน โดยสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน ซึ่งสื่อการสอนเปลี่ยนนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถจับต้องสื่อและเรียนรู้สื่อได้ทุกที่ทุกเวลา พร้อมทั้งช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์

2.4 ประเภทสื่อการเรียนการสอน

เกอร์ลัค และ อิลี (Gerlack and Ely.,1971: 287-289) ได้แยกสื่อการสอนเป็น 7 ประเภท คือ

1. ของจริง และตัวบุคคล รวมทั้งสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ เช่น การสาธิต การทดลองการศึกษานอกสถานที่
2. สื่อการสอนประเภทภาษาพูดหรือภาษาเขียน หมายถึง คำพูด ตำรา วัสดุตีพิมพ์ คำอธิบายในสไลด์ फिल्मสตริป สไลด์ เป็นต้น
3. วัสดุกราฟฟิก เช่น แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ การ์ตูน แผนที่ ลูกโลก ภาพวาด วัสดุ ประเภทนี้นอกจากจะนำมาใช้โดยตรงแล้ว ยังปรากฏ อยู่ในตำรา แบบเรียน หนังสือ อังอิงต่างๆ บนแผ่นภาพโปร่งแสง ในฟิล์มสตริป สไลด์ เป็นต้น

4. ภาพนิ่ง เป็นภาพที่ได้จากการถ่ายภาพ ได้แก่ ภาพถ่ายทั่วไป อาจใช้โดยลำพัง หรือใช้กับเครื่องฉายภาพที่บแสงขยายให้มีขนาดตามต้องการ นอกจากนี้ยังหมายถึง สไลด์ 35 มิลลิเมตร ซึ่งเป็นสไลด์ที่ใช้กันทั่วไป ได้จากการถ่ายด้วยฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตร ฟิล์มสตริปที่ถ่ายด้วยฟิล์ม ขนาดเดียวกับสไลด์

5. ภาพเคลื่อนไหว ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์

6. เสียงบันทึก ได้แก่ เสียงจากเทปบันทึกเสียง จากแผ่นเสียง จากร่องเสียงของฟิล์มภาพยนตร์ วัสดุประเภทนี้จัดอยู่ในสื่อการสอนประเภทการพูดและการเขียนด้วยและต้องใช้อุปกรณ์อื่นประกอบจึงจะได้ยินเสียง

7. สื่อประเภทโปรแกรม เป็นสื่อการสอนที่แสดงขั้นตอนในสิ่งที่จะสอนอาจใช้สื่อประเภทสัญลักษณ์ทัศนวัสดุหรือโสตวัสดุรวมกัน เช่น บทเรียนแบบโปรแกรม บทเรียนสำเร็จรูปที่ใช้กับเครื่องช่วยสอนหรือคอมพิวเตอร์

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน เดอ คีฟเฟอร์ (De Kieffer) อ้างจากกิตานันท์มลิทอง (2543:79) ได้แบ่งสื่อเป็น 3 ประเภท

1. สื่อประเภทใช้เครื่องฉาย (Projected Aids) ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น

2. สื่อประเภทไม่ใช้เครื่องฉาย (No Projected Aids) ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ ของจริง ของจำลอง เป็นต้น

3. สื่อประเภทเครื่องเสียง (Audio Aids) ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง วิทยุ เป็นต้น

จากการศึกษาเรื่องประเภทสื่อการเรียนการสอนสามารถสรุปได้ว่า ประเภทสื่อการเรียนการสอนมีอยู่หลายรูปแบบ มีสื่อการสอนแบบของจริงหรือตัวบุคคล สื่อการสอนประเภทภาษาพูดหรือภาษาเขียน สื่อการสอนประเภท ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว แผนที่ วัสดุ ซึ่งสื่อดังกล่าวล้วนแต่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน แต่ครูผู้สอนควรเลือกสื่อที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนหรือสภาพแวดล้อม

2.5 หลักการเลือกสื่อการสอน

นิพนธ์ ศุขปริดี. (2545:39) กล่าวว่าไว้ว่าการเลือกสื่อเป็นสิ่งสำคัญในระบบสื่อสาร เพราะการสื่อสารจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสื่อที่ใช้ในระบบการเลือกสื่อ โดยทั่วไปมีเกณฑ์ในการเลือกสื่อดังนี้

1. เลือกสื่อที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในรูปของพฤติกรรม ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรม 3 ประเภท คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของการส่งสารต่างกันย่อมให้ประสบการณ์การรับสารที่ต่างกัน การเลือกสื่อที่ในการสื่อสารจึงต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยพยายามเลือกสื่อส่งเสริมให้ผู้รับสารได้มีส่วนร่วมในการสื่อสารอย่างจริงจัง และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้เขาได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุดท้ายไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

2. เลือกสื่อที่สอดคล้องกับลักษณะการตอบสนอง และพฤติกรรมขั้นสุดท้ายของผู้รับสารที่คาดหวังจะให้เกิดขึ้น พฤติกรรมของผู้รับสารจะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้รับสารมีความพึงพอใจในกิจกรรมและประสบการณ์ที่ได้รับ ความพึงพอใจย่อมก่อให้เกิดการส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเลือกสื่อจึงควรเลือกสื่อที่จะช่วยให้ผู้รับสารเกิดความสนใจ มีการตอบสนองและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่คาดหวัง

3. เลือกสื่อในการสื่อสารที่เหมาะสมกับความสามารถและประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

4. ผู้ส่งสารควรง่าย และอยู่ในขอบเขตความสามารถของผู้รับสารผู้ส่งสารแต่ละคนจะต้องช่วยให้ผู้รับสารสามารถรับประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี และไม่จำเป็นต้องใช้สื่อเดียวกันกับผู้รับสารทุกคน เพราะสื่อบางอย่างอาจไม่เหมาะสมกับผู้รับสารบางคน ดังนั้นการเลือกสื่อจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล กลุ่มคนและมวลชน

5. เลือกสื่อที่พอจะหาได้และอำนวยความสะดวกในการใช้ การเลือกสื่อมาใช้ในการสื่อสารจะต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายในการนำสื่อนั้นมาใช้ด้วย และไม่จำเป็นต้องใช้สื่อที่มีราคาแพงเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะหาสื่อชนิดใดได้บ้างที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิภาพการสื่อสารสูงสุด

โนเอลและลีโอนาร์ด (Noel and Leonard .1962: 26-28) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการสอนประกอบในชั้นเรียนดังนี้

1. เหมาะสมกับอายุและสติปัญญาของนักเรียน
2. เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของนักเรียน
3. เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน
4. เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่สอน
5. มีลักษณะน่าสนใจ
6. ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอน
7. ไม่ทำให้เสียเวลาในการใช้มากเกินไป

8. ให้ความสำคัญรวบยอดที่ง่ายและไม่ซับซ้อนจนเกินไป
9. เป็นแบบง่าย ๆ
10. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาดีขึ้น
11. ช่วยในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน
12. ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่นักเรียน
13. ให้ผลดีต่อการเรียนการสอนมากที่สุด
14. มีราคาไม่แพงจนเกินไป

จากการศึกษาหลักการเลือกสื่อการสอนสามารถสรุปได้ว่า หลักการเลือกสื่อการสอน ควรเลือกสื่อการสอนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยสื่อการสอนที่เลือกควรมีความน่าสนใจซึ่งสื่อที่ดีควรตอบสนองต่อพฤติกรรมของผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนควรได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้จากสื่อได้ด้วยความสะดวกสบาย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสื่อการสอนสามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอนมีประโยชน์และมีบทบาทเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน นอกจากนี้ประเภทของสื่อการสอนก็มีอย่างหลากหลาย ดังนั้นครูผู้สอนควรเลือก สื่อการสอนที่เหมาะสมแก่ตัวผู้เรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและสร้างสื่อแบบเรียนที่เป็นภาษาเขียนประกอบด้วยภาพวาดเป็นเรื่องราว ที่สร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสามารถตอบสนองต่อพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ได้เรียนรู้สื่อการสอนที่ก่อให้เกิดความสุข ความพอใจ อีกทั้งยังเหมาะสมกับพฤติกรรมและวัยของผู้เรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์

3.1 ความหมายของคำว่า “อัตลักษณ์”

Richard Jenkins. (1996: 3-4) ได้ให้ความหมาย อัตลักษณ์ มีความหมายสองนัยยะด้วยกัน คือ ความเหมือนและความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป

ประสิทธิ์ ลีปรีชา (254: 14) กล่าวถึง อัตลักษณ์ไว้ว่า เอกลักษณ์มีทั้งระบบปัจเจก (individual) และอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่ม (collective) ซึ่งบุคคลหนึ่งอาจมีหลายอย่างอัตลักษณ์อยู่ในตัวเอง

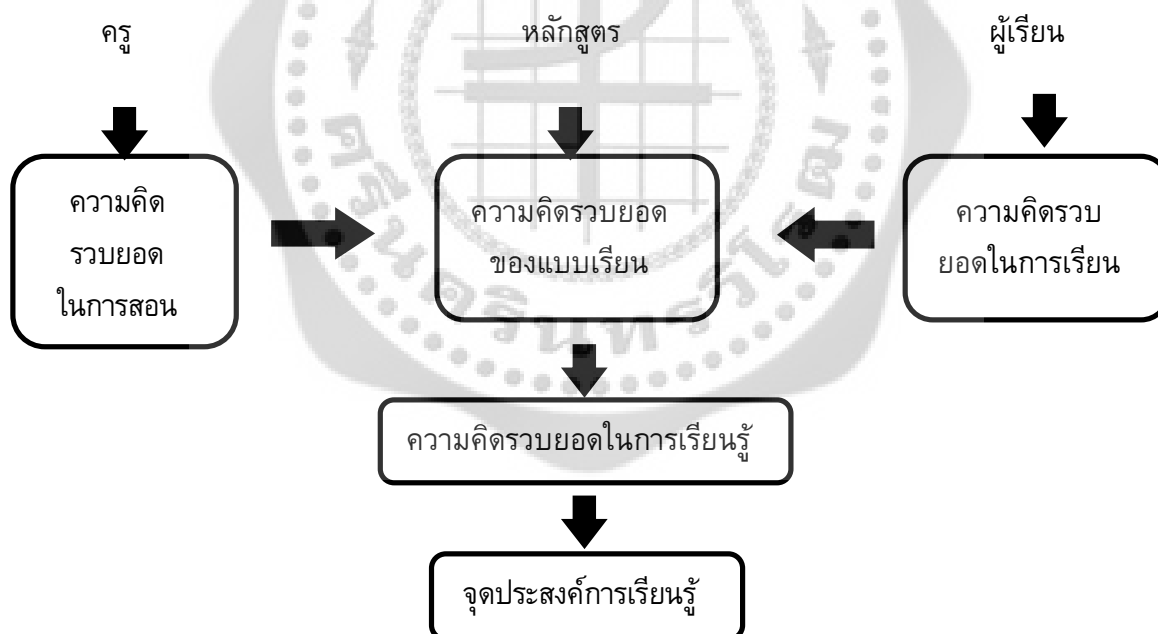
จากการศึกษาความหมายของ ความหมายของอัตลักษณ์ สามารถสรุปได้ว่า อัตลักษณ์ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตน ที่ตัวบุคคลสร้างขึ้นเพื่อสร้าง ขอบเขตที่มีความชัดเจน โดย มีทั้งอัตลักษณ์ที่เป็นปัจเจก และอัตลักษณ์ร่วม

3.2 ความหมายของแบบเรียนอัตลักษณ์

หทัย ตันหยง (2532:498) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนอัตลักษณ์ไว้ว่า แบบเรียนอัตลักษณ์ หมายถึง สื่อที่ครูผู้สอนสร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยจินตนาการความรู้สึกนึกคิดและจิตสำนึกของตนเอง เพื่อที่จะตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีคุณสมบัติที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่สามารถสร้างสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้

3.3 ที่มาของแบบเรียนอัตลักษณ์

หทัย ตันหยง (2532:498) กล่าวถึง สาเหตุของการเกิดแบบเรียนอัตลักษณ์ไว้ว่า แบบเรียนอัตลักษณ์เกิดจากการที่ครูผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ จึงสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ขึ้น ด้วยการนำความคิดรวบยอดของบทเรียนมาผนวกเข้ากับความคิดรวบยอดในการสอนของครูและความคิดรวบยอดในการเรียนของผู้เรียน โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและธรรมชาติของผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงตามศักยภาพของตนเอง

ภาพประกอบ 1 ความคิดรวบยอดในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์

ที่มา: หทัย ตันหยง. (2532). รายงานการวิจัยสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่าน ในระดับประถมศึกษา. หน้า 498.

การศึกษสาเหตุของการเกิดแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถสรุปที่มาของการเกิดแบบเรียนอัตลักษณ์ได้ว่า แบบเรียนอัตลักษณ์เกิดจากครูผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบเรียนที่สอดคล้องเหมาะสมกับตัวผู้เรียน โดยเกิดจากการนำความคิดรวบยอดของแบบเรียนผนวกกับความคิดรวบยอดในการสอนและการเรียน

3.4 กระบวนและวิธีการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์

ทศชัย ตันหยง. (2532: 502-503)กระบวนและวิธีการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางเค้าโครงเรื่อง

(คิดเรื่อง → ผูกเรื่อง → กำหนดสาระ → พฤติกรรม → ภาพพจน์ → กลุ่มเป้าหมาย)

ขั้นที่ 2 การวางเค้าโครงแบบเรียน

(กำหนดเรื่อง → หนวเรื่อง → ความคิดรวบยอด → ข้อมูล → รูปแบบภาษา,ภาษา)

ขั้นที่ 3 การประสานแนวคิดกับเค้าโครงเรื่อง

(เลือกชื่อเรื่อง → ร่างเนื้อเรื่อง → ผูกปม → ปรับถ้อยคำ → ร่างต้นฉบับ → ตรวจสอบแก้ไข)

ขั้นที่ 4 การเขียนเรื่องและการกำหนดสัดส่วน

(กำหนดชื่อเรื่อง → วิเคราะห์ร่างเนื้อเรื่อง → กำหนดบรรทัดอักษร → แบ่งฉาก → กำหนดภาพ → ตรวจสอบข้อมูล)

ขั้นที่ 5 การร่างต้นฉบับแบบเรียน

(ปก → ส่วนประกอบ → ร่างเนื้อหาบทตอน → การปรับฉาก → ัดหน้า → ร่างรูปเล่ม)

ขั้นที่ 6 การจัดรูปเล่มต้นฉบับ

(จัดปก → ส่วนประกอบใกล้ปก → เนื้อหาบทตอน → กิจกรรม ภาคผนวก → อ้างอิง → ข้อเสนอการพิมพ์)

จากการศึกษาเรื่องกระบวนการและวิธีการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการและวิธีการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ การวางเค้าโครงเรื่อง การวางเค้าโครงแบบเรียน การประสานแนวคิดกับเค้าโครงเรื่อง การเขียนเรื่องและการกำหนดสัดส่วน การร่างต้นฉบับแบบเรียน และ การจัดรูปเล่มต้นฉบับ

3.5 ประโยชน์ของแบบเรียนอัตลักษณ์

ประโยชน์แบบเรียนอัตลักษณ์ ท้าย ดันหยง(2532: 72) ได้กล่าวไว้ว่า แบบเรียนอัตลักษณ์ ประโยชน์ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านจุดประสงค์ได้แน่นอนยิ่งขึ้น
2. ที่จุดสำคัญการเรียนโดยตรงในแต่ละความคิดรวบยอด
3. สื่อเชิงวิเคราะห์การเรียนความคิดรวบยอด
4. ช่วยเสริมนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อสนองการเรียนรู้ปวงชนครอบคลุมการใช้ประโยชน์ได้ทุกห้องเรียน
6. ช่วยควบคุมเชื่อมโยงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล
7. เชื่อมโยงการเรียนรู้ให้เป็นเอกภาพ
8. เกิดความรู้สึกร่วมระหว่างบุคคล
9. เกิดศูนย์รวมความสนใจในการเรียนรู้
10. เกิดบรรยากาศเรียนรู้ที่สนุกสนานจากสื่อ

นอกจากนี้ ท้าย ดันหยง (2532: 503) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนอัตลักษณ์ ว่ามีทั้งต่อตัวของผู้เรียนและครูผู้สอน ดังนี้

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

แบบเรียนอัตลักษณ์ เป็นสื่อที่สามารถตอบสนองจุดประสงค์ของการเรียนหรือแก้ปัญหาการเรียนได้อย่างแน่นอนและตรงจุด สื่อแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันอีกสอนตนเองในสิ่งที่เรียนรู้ได้ ซึ่งนับว่าเป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริง และเป็นการเรียนรู้ที่ปยังระสบความสำเร็จอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

แบบเรียนอัตลักษณ์ เป็นสื่อการสอนที่ทำให้ครูได้แสดงความรู้ ความสามารถ จิตวิญญาณ ความเป็นครู และจิตวิญญาณในการสอนรวมทั้งได้มีโอกาสสร้างเจตคติที่ดีต่อการสอน และสร้างความสามารถในการสอนให้ดีขึ้น โดยการนำบทเรียนมาปรับปรุงให้เป็นเรื่องราวการสอนสำหรับเด็กหรือ

สร้างสื่อการสอนที่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้และกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นคุณสมบัติของครูที่แท้จริง

จากการศึกษาประโยชน์ของแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถสรุปประโยชน์ของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้ว่า สื่อเรียนอัตลักษณ์มีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอน แบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่สนองให้ผู้เรียนผู้ได้ตรงจุดประสงค์ได้อย่างแน่นอน เพราะเป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้ตรงกับพฤติกรรมการตอบสนองของผู้เรียน ซึ่งสื่อแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อวิเคราะห์ พร้อมทั้งช่วยส่งเสริมไปสู่การจัดกิจกรรมและส่งเสริมบรรยากาศให้หน้าเรียนยิ่งขึ้น และสำคัญแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถสร้างความสนใจแก่ผู้เรียนได้

3.6 คุณลักษณะสำคัญของแบบเรียนอัตลักษณ์

การจัดทำแบบเรียนอัตลักษณ์ คือ การสร้างสื่อการสอนที่มีลักษณะเป็นบทเรียนที่ปรุงรสการสอนให้เป็นที่สนใจต่อการเรียนรู้มากกว่าบทเรียนแบบปกติ โดยแบบเรียนอัตลักษณ์จะประกอบไปด้วย รสวรรณกรรมดังนี้(หทัย ดันหยง. 2532: 504)

รส คือ สิ่งที่ชวนใจให้น่าอ่าน น่าติดตาม เช่น ความสนุก ความท้าทาย เป็นต้น

อลังการ คือ ความมีสีสัน งดงามของสิ่งที่เรียนรู้ มีสิ่งเร้าใจ ตื่นตาตื่นใจ ไม่ซ้ำซาก

เหงาหงอยหรือเครียด เป็นต้น

คุณากร คือ ความมีคุณค่า เป็นบ่อเกิดของคุณธรรมทั้งหลาย เรียนรู้แล้วสร้างสรรค์คุณธรรมให้เกิดขึ้น

โดยลักษณะเด่นของแบบเรียนอัตลักษณ์ คือเป็นแบบเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นนิทานหรือเรื่องราวเชิงวรรณกรรม ที่มีภาพประกอบ ส่วนที่ 2 เป็นกระบวนการให้ผู้เรียนปฏิบัติงาน โดยมีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย
2. การแจกแจงวัสดุ
3. การวางแผนการทำงาน
4. การปฏิบัติงานตามแผน
5. การแสดงผลงานที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาของคุณลักษณะสำคัญของแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถสรุปได้ว่า แบบเรียนอัตลักษณ์ คือ เป็นแบบเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวเชิงวรรณกรรม โดยมีภาพประกอบ พร้อมทั้งด้วยรสที่หลากหลาย ทำให้แบบเรียน อัตลักษณ์มีสีสัน มีความตื่นตาตื่นใจ

3.7 บทบาทของแบบเรียนอัตลักษณ์

ททัย ดันหยง (2532: 505) ได้กล่าวถึงบทบาทของแบบเรียนอัตลักษณ์ไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจมากนัก เพราะการเรียนการสอนนั้น ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนให้คนคิดเป็น ทั้งนี้เพราะขาดการส่งเสริม “อัตลักษณ์ สร้างสรรค์” ของตัวครูและผู้เรียน สื่อเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่สามารถจะส่งเสริมให้แก้ไข ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เป็นที่น่าพอใจได้ หากครูเปลี่ยนแนวคิดในการเรียน จากการสอนแบบเดิม มาสู่การสอนแบบใหม่ คือ การสร้างแบบเรียนขึ้นมาใช้ในการสอน โดยไม่ต้องอาศัยแบบเรียนจากสำนักพิมพ์

จากการศึกษาบทบาทของแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถสรุปบทบาทของแบบเรียนอัตลักษณ์ ได้ว่า แบบเรียนอัตลักษณ์มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ที่ไม่มีความน่าสนใจอีก ทั้งยังแก้ไขปัญหาด้านให้ผู้เรียนคิดเป็น เพราะปัจจุบันผู้เรียนขาดการส่งเสริมในการแสดงความคิดสร้างสรรค์ของตนออกมา

3.8 ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์

กาเย่ (Gagne) ได้แสดงลำดับขั้นตอนการสอน (Instructional Events) และลำดับการเรียนการสอน (Instructional Phases) โดยสรุปได้ดังนี้

ลำดับการสอน (Instructional Events)

การจัดลำดับการสอนนี้ ผู้สอนควรยึดหลักการสอนที่ว่า การสอนขั้นแรกนั้นต้องสร้างความคิดหรือเร้าความสนใจให้เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเสียก่อน แล้วจึงแจ้งจุดประสงค์การเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ ซึ่งสามารถแสดงเป็นขั้นลำดับการสอนไว้ดังนี้ (Gagne.1977 :303-318)

1. กระตุ้นพลังแรงจูงใจ (Activating Motivation)
2. กำหนดเป้าหมายแก่ผู้เรียน (Informing the Learner of the Lesson Objectives)
3. ชี้นำให้สนใจไตร่ตรอง (Directing Attention)
4. เ้าให้ระลึกทบทวน (Stimulation Recall)
5. แนะนำการเรียน (Providing Learning Guidance)
6. สร้างเสริมความคงทนในการเรียนรู้ (Enhancing Retention)
7. เอื้ออำนวยปัจจัยถ่ายโยงการเรียนรู้ (Promoting Transfer of Learning)
8. จัดให้มีภาคปฏิบัติงาน (Eliciting Performance)
9. จัดให้มีการตรวจผลงานย้อนกลับ (Providing Feedback)

ลำดับการเรียนรู้ (Instructional Phases)

ลำดับการเรียนการสอนเป็นกระบวนการภายในตัวผู้เรียนซึ่งเมื่อได้รับการสอนแล้วจะเกิดขึ้นโดยมีสัมพันธ์สอดคล้องกัน และเมื่อผู้เรียนได้รับการสอนซึ่งผู้สอนได้กระตุ้นพลังแรงจูงใจแล้ว ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนการสอนขึ้น ซึ่งสามารถแสดงเป็นลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้ (Gagne.1974: 28)

1. การสร้างแรงจูงใจ (Motivation Phase)
2. การรับรู้ (Apprehending Phase)
3. การสำนึก (Acquisition Phase)
4. การปรับแต่ง (Retention Phase)
5. การระลึกทบทวน (Recall Phase)
6. สรุปหลักการ (Generalization Phase)
7. การแสดงพฤติกรรม (Performance Phase)
8. การแสดงผลย้อนหลัง (Feedback Phase)

เพียเจต์ (Piaget J. 1950) เพียเจต์ได้แบ่งพัฒนาการทางสติปัญญาออกเป็น 4 ขั้น

1. ขั้นพัฒนาการด้านประสาทสัมผัส (Sensorimotor Period)
2. ขั้นเตรียมสำหรับความคิดที่มีเหตุผล (Preparation Period)
3. ขั้นคิดอย่างมีเหตุผลเชิงรูปธรรม (Concrete Period)
4. ขั้นคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Period)

จากการศึกษาทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ สามารถสรุปทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ ได้ว่า ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์มี 2 ลำดับขั้นคือ ลำดับการสอนและลำดับการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนยึดหลักการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์โดยทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน จากนั้นจึงแจจจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ สำหรับด้านการเรียนรู้ คือปฏิบัติการหรือการตอบสนองของผู้เรียนตามลำดับขั้น โดยเกิดจากการได้รับการกระตุ้นและแรงจูงใจจากการสอน

การศึกษาแบบเรียนอัตลักษณ์ของผู้วิจัยพบว่าแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นแบบเรียนที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากความรู้สึนึกคิด เพื่อที่จะแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์คือ เป็นแบบเรียนที่มีลักษณะเป็นนิทานเชิงวรรณกรรม และอีกส่วนหนึ่ง คือ มีลักษณะให้ผู้เรียนปฏิบัติงานอย่างชัดเจน โดยแบบเรียนอัตลักษณ์เกิดจากครูผู้สอน นำความคิดรวบยอดของบทเรียนมาผนวกกับความคิดรวบยอดของครูและความคิดรวบยอดของผู้เรียนเพื่อนำมาพิจารณาตามสภาพแวดล้อมและธรรมชาติของผู้เรียน จึงทำให้เห็นลักษณะหรือการกระทำของผู้เรียนที่ชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้แบบเรียนอัตลักษณ์ยังมีประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้เรียนและครูผู้สอน โดยด้านต่อตัวผู้เรียนคือ เป็นสื่อที่สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้แน่นอน ทำให้ผู้เรียนตัวครูผู้สอนเกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นสื่อที่เป็นศูนย์รวมในการทำกิจกรรมและความสนใจ ด้านประโยชน์ต่อตัวผู้สอนคือ เป็นการแสดงความรู้ ความสามารถ ในการสร้างสื่อเพื่อที่จะนำมาแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ที่ครูผู้สอนได้ ประสบเอง

จากการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ ซึ่งแบบเรียนอัตลักษณ์สามารถตอบสนองจุดประสงค์ของการเรียนหรือแก้ปัญหาการเรียนได้อย่างแน่นอนและตรงจุด เพราะแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นแบบเรียนที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นจากประสบการณ์และปัญหาที่ครูได้พบเอง แบบเรียนอัตลักษณ์ยังเป็นสื่อที่เป็นจุดรวมของการทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการทำงาน

4. เอกสารเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

4.1 ความหมายกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

บัททอน (Button. 1974: 1-2) กล่าวว่า การเป็นมนุษย์ย่อมต้องสื่อสารและมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งหมายถึง เราต้องอยู่ในสังคมด้วยเหตุนี้การทำงานกลุ่มจึงต้องจัดขึ้นมาโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้มนุษย์เรียนรู้เกี่ยวกับการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในบรรยากาศที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันผู้ที่เข้าร่วมทำงานกลุ่มจะพยายามช่วยกลุ่มและช่วยเหลือแต่ละคนเพื่อให้งานของกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

ศุภวดีบุญญวงษ์ (2527: 2) กล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มหมายถึงการร่วมกันวางแผนการ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสมาชิกต่อสมาชิกภายในกลุ่มหรือสมาชิกต่อกลุ่มหรือกลุ่มต่อสมาชิกซึ่งมีผู้นำกลุ่มซึ่งได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกมีการ ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกได้พัฒนาบุคลิกภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานกลุ่มได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานกลุ่มและกลุ่มได้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน

นพนธ์ จิตต์ภักดี (2528 :3) ให้ความหมายของการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มไว้ว่า หมายถึง การที่หลายคนมาทำงานด้วยกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ทุกคนในกลุ่มจึงมีใจตรงกัน ทำงานร่วมกัน ให้เต็มที่สุดฝีมือและประสานงานกันอย่างดี เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ณัฐดนัย อินทรสุขศรี (2526 : 4-5) ได้กล่าวถึงกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มอย่างมีระบบแผนในลักษณะต่อเนื่อง ที่เรียกว่ากระบวนการพัฒนาและเสริมสร้างทีมงาน ซึ่งก็คือกระบวนการและขั้นตอนในการทำงานกลุ่มนั่นเอง

เบญจวรรณศรีสุริยกานนท์ (2534 : 6) ได้ให้ความหมายของการทำงานกลุ่มว่า การกระทำกิจกรรมร่วมกันของบุคคลอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ขั้นตอนการทำงานกลุ่มมีทั้งสิ้น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดข้อตกลงในการทำงานหมายถึงการหาแนวทางในการทำกิจกรรมร่วมกันได้แก่การกำหนดบทบาทของบุคคลในกลุ่มการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกัน การร่วมมือร่วมใจกันทำงานไม่แข่งขันกัน
2. การวางแผนการทำงานหมายถึงการคิดหรือตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร จะทำอย่างไรและมีขั้นตอนอย่างไร
3. การแบ่งงานและการทำงานตามแผนหมายถึงการรู้จักมอบหมายงานให้แก่สมาชิกตามความถนัดและความสามารถอย่างทั่วถึงและทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
4. การแก้ปัญหาในการทำงานหมายถึงการจัดข้อสงสัยให้หมดไปได้แก่ การทำความเข้าใจการดำเนินการแก้ไขให้เรียบร้อยโดยเลือกวิธีที่เหมาะสม
5. การเสนอผลงานหมายถึงการรายงานผลการปฏิบัติงานให้เป็นที่ทราบได้แก่ การใช้วิธีการรายงานผลเพื่อสร้างความสนใจ
6. การสรุปและการประเมินผลหมายถึงการรับข้อมูลย้อนกลับเพื่อใช้ในการปรับปรุงการทำงานกลุ่ม

ทศพร มณีศรีขำ (2539: 21) ได้กล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มหรือกระบวนการในการทำงานกลุ่มคือ วิธีการศึกษาจะมีลักษณะเป็นการศึกษาจากประสบการณ์และการปฏิบัติจริงโดยผู้ศึกษาจะเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิบัติจริงตามที่จัดขึ้นซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาด้วยความสนุกสนานมีชีวิตชีวาและท้าทายความคิด ความสามารถของแต่ละคนรวมทั้งสมาชิกแต่ละคนยังได้ประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางจากสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย

จากการศึกษาความหมายกระบวนการในการทำงานกลุ่ม สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการในการทำงานกลุ่มหมายถึงกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบแบบแผน มีเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งกระบวนการในการทำงานกลุ่มเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และการปฏิบัติงานจริง เข้าใจถึงหลักการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น รู้จักปรับตัวในการทำงาน ทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4.2 ความสำคัญของกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554: 121-122) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสำคัญคือให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานร่วมกันและมีระบบ ดังนี้

การทำงานเป็นกลุ่มเป็นกระบวนการฝึกทำกิจกรรมที่มีผู้นำและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ละคนมีบทบาทที่แตกต่างกันตามหน้าที่ คือมี ผู้นำกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่ม ผู้นำกลุ่มมีการเสนอความคิดเห็นพร้อมกับรับฟังความคิดเห็น

ของสมาชิกอย่างมีเหตุผล และสมาชิกในกลุ่มการวางแผน เกิดการปฏิบัติงานตามแผนเป็นกลุ่ม และเกิดการกำหนดภาระหน้าที่ที่ชัดเจน โดยกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน

1. การวางแผนมีการระดมพลังสมอง วางแผนการทำงาน กำหนดจุดประสงค์และขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินการ
 2. ปฏิบัติตามแผน เมื่อวางแผนงานด้วยการพิจารณาไตร่ตรองจากกลุ่มอย่างดีแล้วสมาชิกในกลุ่มจะปฏิบัติตามแผนด้วยความรับผิดชอบ
 3. ประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างการดำเนินงานตามแผน ผู้นำกลุ่มและสมาชิกจะต้องมีการติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ เพื่อแก้ไขปรับปรุงงานให้ดีขึ้น
 4. ปรับปรุงและพัฒนา มีการประเมินผลรวมและชื่นชมในผลงานของกลุ่ม หากยังไม่เป็นที่น่าพอใจ หรือได้แนวทางที่เหมาะสมจะต้องมีการปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อไป
- ทิตานา แคมมณี. (2548: 127) กระบวนการในการทำงานกลุ่มมุ่งให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน โดยเน้นกิจกรรมดังนี้

1. มีผู้นำกลุ่ม ซึ่งอาจผลัดเปลี่ยนกัน
2. วางแผนกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการ
3. รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกทุกคนบนพื้นฐานของเหตุผล
4. แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ เมื่อมีการปฏิบัติ
5. ติดตามผลการปฏิบัติ และปรับปรุง
6. ประเมินผลรวมและชื่นชมในผลงานของคณะ

จากการศึกษากระบวนการในการทำงานกลุ่มกระบวนการในการทำงานกลุ่มคือ กระบวนการฝึกการปฏิบัติงานที่มีผู้นำ มีสมาชิกในกลุ่ม และ แต่ละบุคคลมีหน้าที่หรือมีบทบาทที่แตกต่างกัน โดยกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบมีการวางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินผลการปฏิบัติงานปรับปรุงและพัฒนา โดยกระบวนการในการทำงานกลุ่มมุ่งเน้นให้ผู้เรียน รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกทุกคน เกิดการปรับตัว และแบ่งหน้าที่อย่างมีแบบแผน

4.3 องค์ประกอบของกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

องค์ประกอบของกระบวนการในการทำงานกลุ่มประกอบไปด้วยหลายองค์ประกอบ ดังที่ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2546:15) กล่าวว่า องค์ประกอบของกระบวนการในการทำงานกลุ่มประกอบไปด้วย

การทำงานกลุ่มจะได้ผลดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

1. หัวหน้ากลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่ม
3. วิธีทำงานกลุ่ม

ความสำคัญและประโยชน์ของการร่วมกลุ่มกับบุคคลหลายแบบ เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่กำหนด องค์ประกอบที่สำคัญอย่างมาก คือ สมาชิกกลุ่ม ในการเข้ากลุ่ม ไม่ควรยึดมั่นกับกลุ่มเพื่อนของตน ซึ่งเป็นสมาชิกที่สนิทกัน แต่ควรตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการทำงานร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย โดยคำนึงถึงความสำเร็จของงานเป็นหลัก บางครั้งต้องมีประสบการณ์และความรู้ที่แตกต่างกัน

การสร้างบรรยากาศที่ดีในการอภิปราย

1. การอภิปรายกลุ่มเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสปรึกษาหารือกัน โดยให้ข้อมูลและความคิดเห็นแก่กันและกัน และการสนับสนุนกันและกัน
2. การอภิปรายกลุ่มที่ดี จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ดีระกอบด้วยการให้ความสนใจต่อการอธิบาย การรับฟังกัน การยอมรับกัน และการสนับสนุนกันและกัน
3. การให้ความสนใจต่อการอภิปราย หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มแสดงความกระตือรือร้นที่จะคิดและอภิปรายร่วมกัน
4. การรับฟังกัน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มตั้งใจฟังกันและกัน ไม่แย่งกันพูด ไม่พูดเสียคนเดียว หรือพูดมากเกินไป ควรมีการรับฟังกันอย่างตั้งใจ
5. การยอมรับกัน หมายถึง การแสดงออกที่แสดงถึงความเคารพต่อบุคคลอื่น ไม่แสดงความรังเกียจ ไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคล หรือความคิดเห็นอย่างไม่มีเหตุผลเพราะจะทำให้สมาชิกไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
6. การสนับสนุน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มให้กำลังใจกันและกัน โดยเมื่อเห็นว่า คนคิดดี น่าชมเชย การสนับสนุนกันจะช่วยให้สมาชิกเกิดความรู้สึกที่ดี
7. ผู้ฟังการอภิปรายและสมาชิกกลุ่มจำเป็นต้องร่วมกันสร้างบรรยากาศที่ดีแก่กลุ่มเพื่อจะได้สามารถอภิปรายร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดวงเดือน อ่อนนวม; และทีศนา แคมมณี (2548: 82-85) กล่าวว่าองค์ประกอบของการทำงานกลุ่มมี 3 องค์ประกอบด้วยกันคือ

1. ผู้นำกลุ่ม
2. สมาชิกของกลุ่ม
3. กระบวนการทำงาน

การทำงานกลุ่มจะมีประสิทธิภาพได้จะต้องอาศัยองค์ประกอบทั้ง 3 ที่ดี คือมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและมีทักษะกระบวนการดำเนินการที่ดี ดังต่อไปนี้

1. บทบาทและทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้นำกลุ่ม คือ

ก. บทบาทเกี่ยวกับงาน

- การวางแผน

- การแบ่งงานและมอบหมายงาน
- การริเริ่มความคิด
- การกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
- การประสานความคิด
- การติดตามงาน

- การแก้ปัญหา

- การให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ
- การสรุปงาน ประเมินผล และปรับปรุงงาน

ข. บทบาทเกี่ยวกับการรวมกลุ่ม

- การสร้างบรรยากาศการทำงาน
- การดูแลสมาชิกอย่างทั่วถึง
- การรับฟัง ยอมรับและพิจารณาความคิดเห็น
- การสนับสนุน เสริมแรงสมาชิกกลุ่ม
- การประนีประนอม ลดความขัดแย้ง

ค. คุณสมบัติเฉพาะ

- ใจกว้าง	- มีน้ำใจ
- ยุติธรรม	- เสียสละ
- สามารถควบคุมอารมณ์	- อุดทน
- สามารถควบคุมอารมณ์	- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- มีความรู้	- มีเหตุผล
- ใฝ่รู้ ใฝ่พัฒนา	

2. บทบาทและทักษะที่จำเป็นสำหรับสมาชิกกลุ่ม คือ

ก. บทบาทเกี่ยวกับงาน

- การวางแผน
- การให้ข้อมูล ความคิดเห็นและข้อมูลป้อนกลับแก่กลุ่ม
- การริเริ่มความคิด

- การซักถาม ขอข้อมูล ความคิดเห็นและข้อมูลป้อนกลับจากกลุ่ม
- การสื่อสารความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
- การประสานความคิดเห็นและข้อมูล
- การโต้แย้งอย่างสร้างสรรค์
- การให้ความร่วมมือแก่กลุ่มในการทำงาน
- การช่วยอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มในการทำงาน
- การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็ม

ความสามารถ

- เคารพมติกลุ่ม
- ข. บทบาทเกี่ยวกับการรวมกลุ่ม
 - การช่วยสร้างบรรยากาศในการทำงาน
 - การให้ความสนใจแก่ผู้ร่วมงาน
 - การรับฟังและยอมรับผู้ร่วมงาน
 - การสนับสนุน ให้กำลังใจกันและกัน
 - การประนีประนอม ผ่อนปรน
 - การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
 - การมีปฏิสัมพันธ์ในทางบวกต่อกัน
- ค. คุณสมบัติเฉพาะตน
 - ความรับผิดชอบ
 - การเสียสละ
 - ความเป็นประชาธิปไตย
 - การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
 - ความอดทน
 - การเข้าใจผู้อื่น

3. กระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างเป็นระบบ คือ

ก. การวางแผน

- การกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน
- ระบุลักษณะงานที่จะต้องทำ
- การหาวิธีการทำงานที่เหมาะสม
- การจัดลำดับงาน
- การแบ่งงานและมอบหมายงาน

- การกำหนดวิธีประสานงาน
- ข. การปฏิบัติงานตามแผน
 - การทบทวนแผนงานให้เข้าใจตรงกัน
 - การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่
 - การติดตามงาน
 - การแก้ปัญหา และให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงาน
- ค. การสรุป ประเมินผล และปรับปรุงงาน
 - การรวบรวมข้อมูลการทำงานและผลงาน
 - การประเมินผลงาน ระเบียบการ และผู้ร่วมงาน
 - การปรับปรุงงาน

จากการศึกษาองค์ประกอบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในกระบวนการในการทำงานกลุ่ม ต้องประกอบด้วย ผู้นำกลุ่ม สมาชิกของกลุ่ม และกระบวนการทำงานซึ่ง การทำงานกลุ่มที่ดี ควรมีการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แต่ละคนควรรับผิดชอบต่อหน้าที่ ควรมีมารยาทในการทำงาน และที่สำคัญควรมีน้ำใจแก่เพื่อนร่วมงาน

4.4 องค์ประกอบของการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มหรือกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

ทิตนา แชมมณี (2528: 343-344) กล่าวถึงลักษณะของการทำงานเป็นกลุ่มว่า ประกอบด้วย

1. การมีเป้าหมายร่วม กล่าวคือ บุคคลที่มาด้วยกันนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการมารวมกลุ่มกัน คือ จะต้องมีการรับรู้และเข้าใจในเป้าหมายร่วมกันว่าจะทำอะไรให้เป็นผลสำเร็จ
 2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กล่าวคือ บุคคลที่มาพร้อมกลุ่มจำเป็นต้องมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานของกลุ่มในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
 3. การติดต่อสื่อสารกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลร่วมกลุ่มนั้นจะต้องมีการสื่อความหมายต่อกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน
 4. การร่วมมือประสานงานกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลในกลุ่มจำเป็นต้องมีการประสานงานกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน
 5. การมีผลประโยชน์ร่วมกันได้แก่ การสรรผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานร่วมกัน
- นิพนธ์ จิตต์ภักดี. (2528:3-7) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่ม มี 3 ลักษณะ คือ องค์ประกอบด้านสมาชิกในกลุ่ม

1. สมาชิกต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย 4 อย่าง คือ
 - 1.1 มีเจตคติที่ดีและตั้งใจทำงาน
 - 1.2 มีทักษะในการทำงานนั้น
 - 1.3 มีความร่วมมือและประสานงานกันเป็นอย่างดี
 - 1.4 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
2. องค์กรประกอบด้วยผู้นำกลุ่มประกอบด้วย
 - 2.1 มีคุณสมบัติของผู้นำที่ดี
 - 2.2 มีเทคนิคในการจูงใจสมาชิก
 - 2.3 เอาใจใส่ต่อกลุ่ม
 - 2.4 มีความเข้าใจในพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคน
 - 2.5 มีความรอบรู้ในการวางแผนการปฏิบัติงานการติดตามและการประเมินผล
3. องค์กรประกอบด้วย
 - 3.1 มีเป้าหมายของกลุ่มที่ชัดเจน
 - 3.2 มีกลไกย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงผลงาน
 - 3.3 มีวิธีการทำงานของกลุ่มอย่างมีระบบซึ่งสมาชิกมีความเข้าใจเป็นอย่างดี
 - 3.4 มีรูปแบบของการประสานงานที่ดี
 - 3.5 มีการแสวงหาวิธีการที่เหมาะสมอยู่เสมอ
 - 3.6 มีการจัดเงื่อนไขในการเสริมพลังของกลุ่มเป็นอย่างดี

อุทัยบุญประเสริฐ(2532: 66 – 69) กล่าวว่า ในแต่ละองค์ประกอบของกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาไปสู่กลุ่มที่มีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ผู้นำกลุ่ม เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการทำให้กลุ่มสามารถทำงานบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ และช่วยสร้างคุณสมบัติของกลุ่มที่แข็งแกร่ง ตลอดจนการรักษาสภาพกลุ่มให้คงอยู่ต่อไปได้ ผู้นำกลุ่มมีส่วนสำคัญในการส่งเสริม กระตุ้น กำกับ จูงใจ ให้สมาชิกร่วมกันทำงานแบบกลุ่มที่มีการร่วมกันคิด ปรีกษากันอย่างมีเป้าหมายในการทำงานที่แน่นอนเป็นผู้สร้างกลุ่มให้เกิดทัศนคติที่ดีและมีความเชื่อมั่นในการทำงานร่วมกัน มีบทบาทในการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความสามัคคีของกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้นำจะต้องมีความสามารถเฉพาะตัวสูงในด้านการทำงาน เช่น มีความเข้าใจในเป้าหมายของการทำงาน ช่วยให้สมาชิกเข้าใจได้ตรงกัน มีการวางแผนและมีขั้นตอนการทำงานที่ดีด้านการเสริมแรง มีการจูงใจหรือสร้างกำลังใจให้ผู้ร่วมงานได้ใช้ความรู้ ความสามารถและความพยายามอย่างเต็มที่ และด้านการเผชิญปัญหาการทำงาน สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งได้ ซึ่ง

ลักษณะของผู้นำดังกล่าวช่วยให้กลุ่มสามารถรวมตัวกันได้ และส่งผลให้งานกลุ่มบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมาชิกของกลุ่ม การมีสมาชิกของกลุ่มที่ดี ย่อมมีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่ม คุณสมบัติของสมาชิกที่ดี จะช่วยให้กลุ่มมีแนวโน้มประสบความสำเร็จมากขึ้น มีลักษณะดังนี้ คือมีความเข้าใจ และกระตือรือร้นที่จะทำงาน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบ ในภาระหน้าที่ มีลักษณะของความเป็นประชาธิปไตย และไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนจนเกินไป จากลักษณะดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สมาชิกมีบทบาทที่เกี่ยวกับการทำงาน เช่น เป็นผู้ริเริ่มเสนอความคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา เป็นผู้แสวงหาข้อมูล หรือความคิดเห็นให้ข้อมูล และข้อคิดเห็นเป็นผู้ชี้แจงแสดงเหตุผลต่างๆ ได้ สามารถสรุปและประเมินผลการทำงาน รวมทั้งสามารถปฏิบัติการต่างๆ เพื่อช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ง่ายขึ้น และมีบทบาทในการรวมกลุ่ม เช่น เป็นผู้สนับสนุน ผู้กระตุ้น ผู้ควบคุมการสนทนา ผู้ประนีประนอม ผู้สังเกตการณ์ และผู้ผ่อนคลายความตึงเครียดของกลุ่ม เป็นต้น จากบทบาทในการทำงานและบทบาทในการรวมกลุ่มนี้ เป็นสิ่งจำเป็นต่อการบรรลุผลสำเร็จของงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดสำคัญที่เกี่ยวกับการเป็นสมาชิกที่ดีนั้น มีหลากหลายบทบาท ไม่ได้มีบทบาทเดียว สมาชิกที่ดีไม่ควรจำกัดบทบาทหน้าที่ของตนเองกลุ่มจะมีพลังและมีการพัฒนามากขึ้นหากได้มีการหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กัน

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มหรือกระบวนการในการทำงานกลุ่มสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มหรือกระบวนการในการทำงานกลุ่มประกอบด้วย ด้านสมาชิก ที่ต้องมีคุณสมบัติ คือ มีทักษะ มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีการร่วมมือและมีความรับผิดชอบ ด้านผู้นำ ต้องส่งเสริม และกระตุ้นให้สมาชิกเกิดการดำเนินงาน เข้าใจสมาชิกในกลุ่ม ส่วนด้านองค์ประกอบด้านการจัดกลุ่ม ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีวิธีการทำงานกลุ่มที่มีระบบและมีความเหมาะสม

4.5 ลักษณะของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

ลักษณะของกลุ่มในการทำงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่ง เมืองทอง เขมมณี (2522 : 151-154) ได้จำแนกคุณสมบัติของกลุ่มที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพตามลักษณะขององค์ประกอบกลุ่ม ดังนี้ 1) สมาชิก 2) ผู้นำ 3) กลุ่ม คือ

1. สมาชิกยึดมั่นในอุดมการณ์ของกลุ่ม
2. สมาชิกมีความภาคภูมิใจต่อกลุ่ม
3. สมาชิกยอมรับวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ได้ช่วยกันกำหนด
4. สมาชิกพยายามปรับค่านิยม และวัตถุประสงค์ให้กลมกลืนกัน

5. สมาชิกมีความไว้วางใจกัน
6. สมาชิกมีความสามารถที่จะทำงานเป็นกลุ่ม
7. สมาชิกเชื่อในความสามารถของเพื่อนสมาชิก
8. สมาชิกพร้อมจะช่วยเหลือกัน
9. สมาชิกพยายามให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่กลุ่ม
10. สมาชิกพยายามให้ข้อมูลที่เพื่อนสมาชิกให้มา
11. สมาชิกมีความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง
12. สมาชิกผลัดกันมีอิทธิพลเหนือกันได้
13. ผู้นำกลุ่มได้รับการเลือกเฟ้นเป็นอย่างดี
14. ผู้นำยึดมั่นในคุณสมบัติของผู้นำที่ดี
15. กลุ่มตั้งอยู่นานพอสมควร
16. กลุ่มกำหนดวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นที่พอใจของสมาชิก
17. กลุ่มแสดงให้เห็นประจักษ์ว่า ค่านิยมของกลุ่มมีความสำคัญ
18. กลุ่มมีบรรยากาศที่มีลักษณะให้การสนับสนุนสมาชิก
19. กลุ่มพยายามช่วยสมาชิกแต่ละคนในการพัฒนาตนเอง
20. กลุ่มกระตุ้นให้สมาชิกมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
21. กลุ่มรู้จักใช้ “ การเห็นด้วยอย่างสร้างสรรค์ ” อย่างถูกกาลเทศะ
22. กลุ่มใช้การติดต่อสื่อสารให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
23. กลุ่มใช้กระบวนการในการทำงานกลุ่มเพื่อให้ทุกคนเข้าใจกันดี

ทิตนา แคมมณี และคนอื่น ๆ (2528: 11 - 12) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของกลุ่มที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจำแนกลักษณะองค์ประกอบของกลุ่ม คือ ผู้นำ สมาชิก ลักษณะ กลุ่ม และกระบวนการในการทำงานกลุ่มไว้ดังนี้

1. ผู้นำกลุ่มได้รับการคัดเลือกอย่างดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด
2. ผู้นำมีคุณสมบัติที่ดี คือ มีคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดบรรยากาศให้สมาชิกทำงานร่วมกันมากกว่าแข่งขัน คุณสมบัตินี้ คือ ความอดทนและความตั้งใจจริง มีความรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนร่วมงานและแสดงความคิดเห็น
3. ผู้นำกลุ่มต้องไม่เป็นผู้เผด็จการ ควรให้กลุ่มร่วมกันตัดสินใจ
4. สมาชิกกลุ่มทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกอย่างของกลุ่ม แต่ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมแต่ละอย่างด้วย

5. สมาชิกต้องฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทุกคนมีสิทธิ์ออกความคิดเห็นได้ไม่ถูกความคิดของสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ไม่มีใครมีอำนาจเหนือใครทุกคนร่วมมือร่วมใจกันทำงานแม้ว่าจะมีปัญหาขัดแย้งเกิดขึ้น กลุ่มจะต้องศึกษาสาเหตุอย่างรอบคอบ และพยายามตัดสิ้นใจหาวิธีการและเหตุผลที่ดีที่สุด เหมาะสมกับสาเหตุขนาดของกลุ่มที่พอเหมาะในการทำงานกลุ่ม คือ 5-15 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องกิจกรรมและอุปกรณ์เครื่องมือ

6. บรรยากาศของกลุ่มต้องเป็นกันเอง ไม่เป็นทางการหรือมีระบบระเบียบ

7. จุดมุ่งหมายของกลุ่มต้องชัดเจน และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม

8. กลุ่มจะต้องร่วมกันวางแผน แบ่งงานกันทำ ตกลงกติกาการทำงานเพื่อให้สมาชิก

เข้าใจและปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดหมายของกลุ่ม

9. กระบวนการตัดสินใจต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ มีการตัดสินใจร่วมกัน

10. เน้นการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมความสามัคคีในกลุ่ม

11. สมาชิกเป็นผู้ประเมินผลและประสิทธิภาพของกลุ่ม ตัดสินใจว่าจะปรับปรุงและส่งเสริมการทำงานให้ดีขึ้นอย่างไร

12. สมาชิกเป็นผู้ประเมินประสิทธิภาพของกลุ่ม ตัดสินใจว่าจะปรับปรุงและส่งเสริมการทำงานให้ได้อย่างไร

จากการศึกษา ลักษณะของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพควรมี ผู้นำ สมาชิก ลักษณะกลุ่ม และกระบวนการในการทำงานกลุ่ม ซึ่งผู้นำกลุ่มควรมีคุณสมบัติที่ดีสามารถสร้างแรงกระตุ้น และมีความสามารถในการปฏิบัติงาน สมาชิกต้องฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันและควรมีทัศนคติที่ดีต่อกัน ลักษณะกลุ่มที่ดีควรมีสมาชิกที่เหมาะสมคือ 5-15 คน กระบวนการในการทำงานกลุ่มที่ดีควรมีเป้าหมายและการวางแผนที่ชัดเจนและเป็นระบบ

4.6 ประโยชน์ของกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

คมเพชร ฉัตรสุภากุล (2530: 15-17) กล่าวว่า กิจกรรมหรือกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีคุณค่าในด้านความเจริญงอกงาม เพิ่มความมั่นใจในตนเอง มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองดีขึ้น เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า คุณค่าของกิจกรรมกลุ่มมีหลายด้าน เช่น มีคุณค่าในด้านการพัฒนา เพราะสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ได้ มีคุณค่าในการสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม เพราะเมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรม จะได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติตนในสังคม และในขณะเดียวกันได้เรียนรู้เรื่องการควบคุมการแสดงออกทางด้านอารมณ์ด้วย การได้รับประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนมีคุณค่าในการพัฒนาการด้านทัศนคติ ความสนใจความสามารถ และในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม บุคคลจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น มีความเคารพบุคคลอื่นจึงจะทำให้อยู่ร่วมกับกลุ่มได้

นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้บุคคลอื่นที่มาจากครอบครัวอื่นได้เรียนรู้สังคมสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

คณางค์คำณูเอนก. (2544: 28 ; อ้างอิงจาก Yong. 1972: 634)ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

1. การทำงานกลุ่มจะทำให้เกิดการนำพลังกลุ่มของผู้เรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทำให้ครูมีเวลามากขึ้นในการช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคน
2. การแบ่งกลุ่มนักเรียนจะทำให้ครูมีความคล่องตัวมากขึ้น
3. ทำให้บรรยากาศในการทำงานร่วมกันไม่เคร่งเครียด
4. การทำงานกลุ่มช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน
5. ฝึกให้นักเรียนเป็นผู้กว้างขวางในการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ
6. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการเสนอแนะการซักถามตลอดจนส่งเสริมความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์

หฤทัยอดิชาติพงศ์ (ม.ป.ป. :13) กล่าวถึงประโยชน์ของการทำงานกลุ่มว่า

1. ช่วยให้เข้าใจกระบวนการในการทำงานกลุ่มร่วมกันแล้วนำไปประยุกต์ใช้กับเพื่อนร่วมงานและนักเรียนในการแนะแนวหมู่
2. ช่วยให้ผู้รู้จักเลือกรู้จักวางจุดมุ่งหมายและการเสนอแนะตลอดจนการประเมินผลในการแก้ปัญหาในโครงการที่กระทำและสามารถดำเนินการตามโครงการต่อไปได้ดี
3. ช่วยให้ผู้สมาชิกเกิดความรู้สึกไวต่อปฏิกริยาโต้ตอบภายในกลุ่มเพื่อเขาจะได้รับรู้ในเรื่องความรับผิดชอบของหัวหน้าของสมาชิกที่ดีการโต้ตอบอย่างดีจะช่วยให้กลุ่มพัฒนาอย่างกว้างขวางและได้แหล่งความรู้ของแต่ละคนในกลุ่มที่แสดงออกมาช่วยให้คนได้พัฒนาทั้งความรู้และทักษะในสังคมประชาธิปไตย

พนมลิ้มอารีย์ (2522: 56-57) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. สมาชิกได้ทดสอบและแสดงความสามารถเช่นในกรณีที่คนพูดเก่งแต่ไม่มีโอกาสจะพูดที่ไหนก็อาศัยกลุ่มเป็นที่ทดสอบหรือแสดงความสามารถให้คนในกลุ่มเห็น
2. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เจตคติความคิดเห็นและปรับปรุงเจตคติและนิสัยใจคอรวมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน
3. ช่วยเสริมสร้างควมมีวินัยและความอดทนให้แก่ตนเองจากการที่ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ร่วมกัน
4. ช่วยให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยอบอุ่นมีกำลังใจมีความรักช่วยบำรุงขวัญของสมาชิกช่วยให้เข้าใจตนเองดีขึ้นรู้สึกมั่นคงปลอดภัยและเชื่อมั่นในตนเองขึ้น

และ จีวรรณ วัฒนจิระพงษ์ (2537: 20) ได้กล่าวว่าไว้ว่า กิจกรรมกลุ่มมีส่วนช่วยในการพัฒนาต่าง ๆ จึงเป็นการช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนเองนับตั้งแต่การเรียนรู้ที่รู้จักตนเองอย่างเหมาะสม เข้าใจตนเอง และการที่บุคคลได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ก็ย่อมจะช่วยพัฒนาทักษะในด้านการฟัง เป็นการฝึกให้เป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม กล้าที่จะเปิดเผยตนเองต่อบุคคลอื่น

จากการศึกษาประโยชน์ของกระบวนการในการทำงานกลุ่มสามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีคุณค่าในด้านการพัฒนา เพราะสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ได้ มีคุณค่าในการสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม กระบวนการในการทำงานกลุ่มสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสมาชิกแต่ละคน และทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการด้านทัศนคติ ความสนใจความสามารถ และทำให้ผู้เรียนเกิดการปรับตัวสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. พฤติกรรมเด็กวัยรันทอนปลาย

สุชา จันทน์เอม: และ สุรางค์ จันทน์เอม (2520:10-12) กล่าวว่าไว้ว่าเด็กวัยรันทอนปลายมีอายุระหว่าง 10-12 ปีซึ่งเป็นวัยระยะก่อนวัยรุ่น หรือวัยเริ่มแตกเนื้อสาว เด็กวัยนี้ครอบครัวยึดกับสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งจำเป็นมาก โดยความต้องการของเด็กกลุ่มนี้ คือเด็กต้องการเล่นกีฬา พักผ่อนให้เพียงพอ ต้องการเป็นที่ยอมรับในความสามารถและการได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการความรัก ความอบอุ่น และความยกย่องจากผู้ใหญ่ เพื่อนฝูงและครู ต้องการหนังสือที่ช่วยให้ความคิด และต้องการกิจกรรมริเริ่มสร้างสรรค์หรือใช้กำลังโดยผู้ใหญ่ไม่บังคับ

1. ด้านพัฒนาการทางด้านสังคมเด็กจะซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม มีพฤติกรรมที่เหมือนกลุ่ม ทั้งการแสดงออกทางด้านซึ่งเด็กวัยนี้ต้องการเพื่อนมาก และต้องการเพื่อนประเภทไว้ใจได้ ชอบเล่นเป็นหมู่

2. ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว พบว่า เด็กชายไม่ใกล้ชิดกับพ่อ ผิดกับเด็กหญิง ซึ่งจะใกล้ชิดกับพ่อกว่าแม่ และสามารถทำตัวเข้ากับพี่น้องได้ดีกว่า

3. พัฒนาการทางสติปัญญาเด็กเริ่มมีสติปัญญากว้างขวางขึ้น จึงมีความสามารถคิดและแก้ปัญหาได้มากขึ้น เริ่มสนใจอ่านหนังสือต่าง ๆ เพื่อที่จะอภิปรายร่วมกัน หรือพูดคุยกับเพื่อนฝูง มีความคิดริเริ่มที่จะทำในสิ่งใหม่ ๆ ทำให้เกิดความมั่นคงและความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งช่วยสร้างบุคลิกภาพให้ดีขึ้นได้

ซึ่งเด็กวัยนี้จะสนใจเรื่องที่เป็นจริง ธรรมชาติและการเดินทาง เด็กหญิงสนใจอ่านเรื่องประเภทรักเร็วกว่าเด็กชาย เด็กเริ่มคิดและตัดสินใจเอง รู้จักรับผิดชอบ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักใช้เหตุผล มีความอยากรู้อยากเห็น เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้เร็ว ซึ่งลักษณะเด่นทางปัญญาของเด็กวัยนี้ มี

ความกระตือรือร้น รู้จักใช้เหตุผลและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการวางโครงการไว้ล่วงหน้า รักษาความลับได้ และรักษาสัญญาที่ให้ไว้ได้

ความต้องการของเด็กวัยรุ่น

ประยูรศรี มณีสร. (2532: 107-110)กล่าวไว้ว่า เด็กวัยรุ่นมีความต้องการทางด้านร่างกายเหมือนกับเด็กและผู้ใหญ่ ส่วนความต้องการทางอารมณ์และสังคมแตกต่างกันออกไปจากความต้องการของเด็กและผู้ใหญ่มาก ความต้องการของเด็กวัยรุ่นนี้จึงอาจแยกได้ว่า

1. ต้องการตำแหน่งทางสังคม (Need for social status) ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการสูงสุดของเด็กวัยรุ่น เด็กต้องการให้เพื่อนฝูงรู้จักคุณค่าของตน และเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ การที่เด็กได้ทำงาน เป็นหัวหน้า หรือรับผิดชอบในตำแหน่งประธานต่าง ๆ เป็นการตอบสนองของเด็กได้เป็นอย่างดี

2. ความต้องการของเด็กกับการเรียนการสอนเป็นความต้องการให้เกิดแรงผลักดันการกระทำต่าง ๆ หรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น การกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์มีจุดหมายอันใดอันหนึ่งด้วยกันการเรียนการสอนจัดว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายปลายทางที่แน่นอน และจุดหมายของการเรียนนี้มีรากฐานมาจากความต้องการเป็นใหญ่ ฉะนั้นประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน จึงควรเป็นประสบการณ์ที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามขึ้นทั้งทางด้านร่างกาย ทางอารมณ์ และทางสติปัญญา จึงจะจัดว่าการจัดประสบการณ์การเรียนนั้น สอนสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ และความต้องการจัดเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ยั่วยุให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ฉะนั้นผู้สอนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความต้องการขึ้นก่อน จึงจะสนองความต้องการของผู้เรียน จึงจะช่วยให้การเรียนการสอนนั้นคุ้มค่า กล่าวโดยสรุป การเรียนย่อมตั้งอยู่บนรากฐานความต้องการของผู้เรียนนั่นเอง

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

อีแวน (Evan.1964:abstract)กล่าวถึงผลงานของริชาร์ดสันและฮอลธอร์ท (Richardson and Hallorth) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอน 2 แบบ คือ กลุ่มทดลองที่สอนด้วยระบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม กลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีเดิม (Convention Method) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,2 ในวิชาเรียงความภาษาอังกฤษ การทดลอง มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัศนคติและผลทางสังคม ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุมและเรียนเนื้อหาได้มากกว่า

ไซยรัตน์ปราณี (2531: 79-80) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบ

ซินดิเคทกับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคทกับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือ ครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แต่ทั้งสองกลุ่มมีความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน

เดวิส(Davis. 1988: 3263) ศึกษาผลของการใช้ทักษะกระบวนการในการทำงานกลุ่ม ในการเรียนคณิตศาสตร์ หน่วยการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และทัศนคติในการเรียนวิชาดังกล่าวของนักเรียน เกรด 7 จำนวน 104 คนโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าผลสัมฤทธิ์และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในขณะที่เดียวกันก็พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

งานวิจัยในต่างประเทศ

กู๊ดและคนอื่นๆ (Goof and others. 1989 -1990: 56-62) ศึกษาการใช้การทำงานกลุ่มในการสอนคณิตศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รวบรวมจากครูมากกว่า 400 คนที่ใช้การทำงานกลุ่มในการสอนคณิตศาสตร์มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน15ห้องโดยสุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ 5 คนแรกสูงสุดและ5คนสุดท้ายและสุ่มนักเรียน 2 คนทำการสังเกตอย่างใกล้ชิดพร้อมทั้งการสัมภาษณ์ผลการศึกษาพบว่าการทำงานกลุ่มช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความกระตือรือร้นการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและช่วยเพิ่มพูนความคิดเชิงคณิตศาสตร์นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีความสามารถสูงมีแนวโน้มที่จะควบคุมกลุ่มได้หรือไม่ก็ทำงานตามลำพังอีกทั้งนักเรียนต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องของการสื่อสารในขณะที่ทำงานกลุ่มด้วย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม พบว่ากระบวนการในการทำงานกลุ่มสามารถส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม พัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทัศนคติต่อการเรียนให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากระบวนการในการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ในด้านการจัดการการทำงานและมีทักษะการทำงานร่วมกัน และมารยาทในการทำงานร่วมกัน

7.งานวิจัยเกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์

มาลา รมราศรี (2554: 41)ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้บทเรียนอัตลักษณ์กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีที่มีต่อกระบวนการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนอัตลักษณ์ เฉลี่ย 8 ชุด เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือมีประสิทธิภาพ 82.38/86.08 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีกระบวนการทำงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้บทเรียนอัตลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สลักจิตต์ สุขสะอาด (2549 : 48) ได้ทำการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ชุดแม่บ้านมือใหม่กลุ่ม การงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านงานบ้าน จากการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนอัตลักษณ์การ การประเมินกิจกรรมการปฏิบัติงาน และการประเมินผลสรุปหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) คือ 90.19/92.38 แสดงว่าแบบเรียนอัตลักษณ์มีคุณภาพสูงพอที่จะนำไปใช้ได้

เนตรนภิส พัฒนาเจริญ (2544:37,39) ได้สรุปผลการศึกษาค้นคว้าไว้ว่าจากการประเมินผล ประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์กลุ่มการงานอาชีพ แขนงงานบ้านทั้ง 4 เล่ม พบว่ามี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์(80/80) (E_1/E_2)คือ 93.001/93.66 แสดงให้เห็นว่า สื่อที่ใช้แบบเรียน อัตลักษณ์เป็นสื่อมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดเหมาะสมที่จะนำไปสอนกลุ่มการงานอาชีพแขนง งานบ้านได้

หทัย ดันหยง (2532 : บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิง วรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมด้วยวิธีการสอนมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือ เรียนปกติเชิงวรรณกรรม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนมุ่ง ประสบการณ์ภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กวรรณกรรมสูงกว่าด้วยวิธีการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษาโดยใช้หนังสือเรียนปกติเชิงวรรณกรรม

อำนาจ คันธรัชณ์. (2541: 62) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็ก เชิง วรรณกรรมประกอบการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการประเมิน ประสิทธิภาพหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม การประเมินท้ายบทเรียนและการประเมินผลสรุป หลังเรียน พบว่าสูงกว่าที่ตั้งไว้ (80/80) ถึง 89.77/84.50 แสดงว่า หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม วิชาลูกเสือ มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ได้

ยุพา ชุ่มสนิท (2540:97) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชา ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยจากการหาประสิทธิภาพ พบว่านักเรียนมีคะแนน เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้

จิรภา มาลัยธรรม (2541: 88 – 89) ได้ศึกษาค้นคว้าการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเรื่อง การ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่ามี ประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองใช้ แบบเรียนเล่มเล็ก สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรภากรณ์ นิยมพงษ์ (2541: 71-72) การสร้างหนังสือเรียนวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียน การสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (จริยศึกษา) ชั้นประถมศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการ ทดสอบหลังเรียนและคะแนนก่อนเรียนโดยใช้แบบเรียนวรรณกรรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการ ทดสอบก่อนเรียน

นวพร เหมาะ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียน เล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพด้านงานประดิษฐ์ และ งานช่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง งานใบตอง ผลการศึกษาพบว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ที่ใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง งานใบตอง ทั้ง 6 เล่ม มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ E_1/E_2 (80/80) สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแบบเรียนอัตลักษณ์ทำให้ทราบว่า แบบเรียนอัตลักษณ์ มีอิทธิพลต่อ การเรียนการสอนเพราะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมีความพร้อมและ ความสามารถในการเรียนด้าน ต่างๆ ทั้งนี้สื่อเรียนอัตลักษณ์สามารถแก้ไขปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบเห็นในการจัดการเรียนการสอนได้ และแบบเรียนอัตลักษณ์ สามารถจับต้องได้ มีรูปแบบที่ดึงดูดใจ ทำให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลิน และ แบบเรียนอัตลักษณ์ยังส่งผลต่อทัศนคติและการปฏิบัติงานของตัวผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำ แบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ มาใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะส่งผลให้ผู้เรียนมี ความสนใจในการเรียนโดยฝึกฝนจากการทำงานร่วมกันเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนที่ มีอยู่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจะเชิงเทรา จังหวัดจะเชิงเทรา กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่ต้องการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่ม

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแหลมใต้ (สุตสุนทร) สังกัดเทศบาลจะเชิงเทรา จังหวัดจะเชิงเทรา กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่เลือกมาแบบเจาะจง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มนักเรียนเพื่อเข้าเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือในการดำเนินการวิจัยและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1. แผนการสอนแบบเรียนอัตลักษณ์
2. แผนการสอนแบบเดิม

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
2. แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

1. แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์

แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์เป็นแผนที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์เป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และฝึกการประกอบอาหารร่วมกัน พร้อมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นแผนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประกอบอาหาร แบ่งออก 6 แผน ทั้งหมดมี 6 เรื่อง ได้แก่ น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ) น้ำพริกมะม่วง ยำแตงกวาเลิศรส (ยำแตงกวากุ้งสด) อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน) และรวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)

ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนแบบเรียนอัตลักษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการสอนตามกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยศึกษา วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดเวลาเรียน และโครงสร้างเวลาเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอนให้สอดคล้องและเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพนักเรียนตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางเพื่อกำหนดเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้ในการสร้างแผนการสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
3. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำมากำหนดเนื้อหาสาระที่ใช้ในการสร้างแผนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์ และกำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. สร้างแผนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการสอนเป็นชุดอาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่

1. น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ)
2. น้ำพริกมะม่วง
3. ปลาทุรรมสหาย (ยำปลาทูทอด)
4. ยำแตงกวาเลิศรส (ยำแตงกวากุ้งสด)
5. อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน)
6. รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแผนการสอนเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ความสอดคล้องของแผนการสอนกับหลักสูตร และความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จากนั้นนำแผนการสอนที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและความตรงตามเนื้อหา (IOC)

2. คัดเลือกแผนการสอนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการสอนกับจุดประสงค์ (IOC) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ส่วนแผนการสอนที่มีค่าไม่ถึง 0.67 นำไปปรับปรุงแก้ไข

3. นำแผนการสอนที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

4. นำแผนการสอนที่แก้ไขและปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแผนการสอนให้สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

แบบเรียนอัตลักษณ์

แบบเรียนอัตลักษณ์ ชุดอาหารเพื่อสุขภาพ มีจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ) น้ำพริกมะม่วง ปลาทุรรมสหาย (ยำปลาทูทอด) ยำแตงกวาเลิศรส (ยำแตงกวากุ้งสด) อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน) และรวมพลผลไม้ (รวมพลผลไม้)

ขั้นตอนในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยศึกษาวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การจัดเวลาเรียน และโครงสร้างเวลาเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ให้สอดคล้องและเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยศึกษาระยะและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพนักเรียน ตัวชี้วัดและสาระ การเรียนรู้แกนกลาง เพื่อกำหนดเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ให้สอดคล้อง กับความมุ่งหมายของหลักสูตรและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

3. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมากำหนดเนื้อหาสาระที่ใช้ในการสร้างแบบเรียน อัตลักษณ์และกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนอัตลักษณ์ ทั้งในเรื่องของความหมายกระบวนการ สร้าง รูปแบบ ประโยชน์และการนำแบบเรียนอัตลักษณ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

5. ดำเนินการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ ตามขั้นตอนที่ได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวม ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ โดยพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับวัยของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบเรียนชุด อาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1	น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ)
เรื่องที่ 2	น้ำพริกมะม่วง
เรื่องที่ 3	ปลาทุรวมสหัย (ยำปลาทูทอด)
เรื่องที่ 4	ยำแตงกวาเลิศรส (ยำแตงกวากุ้งสด)
เรื่องที่ 5	อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน)
เรื่องที่ 6	รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. นำร่างแบบเรียนอัตลักษณ์เสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและความเหมาะสมในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ความสอดคล้องของเนื้อหากับหลักสูตร และความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนจากนั้นนำแบบเรียนอัตลักษณ์ที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและความตรงตามเนื้อหา (IOC)
2. คัดเลือกแบบเรียนอัตลักษณ์ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับหลักสูตร (IOC) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ส่วนแบบเรียนที่มีค่าไม่ถึง 0.67 นำไปปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบเรียนอัตลักษณ์ที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาอีก ครั้งหนึ่งแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
4. นำแบบเรียนอัตลักษณ์ที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 2 พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) จากนั้นนำไปปรับปรุง แก้ไขและจัดทำแบบเรียนอัตลักษณ์ให้สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

4.1 การทดลองใช้แบบ 1 : 1 (One – To –One) ครูผู้สอนคอยสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดและจดบันทึกข้อบกพร่องจากนั้นสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับข้อมูลของแบบเรียนอัตลักษณ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

จากการสังเกตนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการอ่านแบบเรียนอัตลักษณ์ทั้ง 6 เล่ม อย่างต่อเนื่องโดยไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย

จากการสัมภาษณ์ นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า เนื้อเรื่องเป็นเนื้อเรื่องที่น่าสนใจได้ง่ายแต่บางเรื่องเนื้อเรื่องก็ยาวเกินไป ส่วนภาพก็มีภาพหลายรูปแบบที่มีความน่าสนใจ ด้านกระบวนการทำงานก็เข้าใจง่ายแต่ก็มีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการในบางเรื่อง

เล่ม 1 หน้า 7 ภาพกระบวนการย่างกะปิไม่ชัดเจน แก้ไขให้เห็นตั้งแต่ขั้นห่อกะปิจนถึงขั้นเผา

เล่ม 2 หน้า 5 ไม่มีการแบ่งหน้าที่ที่ชัดเจน แก้ไขคุณย่าให้พลอยเตรียมอุปกรณ์ และนิตเตรียมจัดเครื่องปรุง

หน้า 7 วิธีการทำไม่ชัดเจน แก้ไขไขโลกเบาๆ

เล่ม 3 หน้า 5 ไม่บอกสัดส่วนของน้ำตาล แก้ไขคือน้ำตาล 1 ช้อนโต๊ะ

หน้า 7 สะกดไม่ถูกต้อง แก้ไขจาก หั้น เป็น หั่น

เล่ม 4 หน้า 13 ขั้นตอนการปรุงรสไม่มีน้ำตาลปีบ แก้ไข ปรุงรสด้วยน้ำตาลปีบ

เล่ม 5 ไม่มีการแก้ไข

เล่ม 6 หน้า 7 แจกแจงอุปกรณ์ไม่ครบ แก้ไข สัมเตรียมเขียงมา

หน้า 11 สะกดคำผิด แก้ไข สับปรด เป็น สับประด

4.2 นำแบบเรียนอัตลักษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) จำนวน 9 คนคละความสามารถเพื่อทดสอบความถูกต้องของกระบวนการ ความถูกต้องของเนื้อหาเพื่อหาข้อบกพร่อง สรุปได้ดังนี้ เล่ม 5 อัญชันหวานชื่นใจ หน้าปกภาพดอกอัญชันยังไม่ชัดเจน จึงแก้ไขให้หน้าปกมีภาพดอกอัญชันที่ชัดเจนขึ้น เล่ม 6 หน้า 12 ไม่มีภาพเติมน้ำเชื่อม แก้ไขภาพให้มีการเติมน้ำเชื่อม

4.3 นำแบบเรียนอัตลักษณ์ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบภาคสนาม (Field Testing) กับนักเรียนโดยการทำแบบทดสอบเพื่อนำผลการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้มาใช้หาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์ตามเกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2532:495-496) (E₁)

เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนด้วยแบบเรียนอัตลักษณ์ ชุดอาหารเพื่อสุขภาพ ทั้ง 6 เล่มแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพ (E₂) ในการทดลอง

80 ตัวแรกคือ เมื่อเรียนจบในแต่ละคาบแล้วนักเรียนทำแบบทดสอบท้ายเล่ม โดยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลังคือ เมื่อเรียนจบครบทั้ง 6 เล่มแล้วนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

ผลการหาประสิทธิภาพแบบเรียนอัตลักษณ์ โดยใช้วิธีมาตรฐาน 80/80
ปรากฏดังนี้

ฉบับที่ 1	เรื่องน้ำพริกยอดนิยม	มีค่าประสิทธิภาพดังนี้	80/84.37
ฉบับที่ 2	เรื่องน้ำพริกมะม่วง	มีค่าประสิทธิภาพดังนี้	80.31/84.37
ฉบับที่ 3	เรื่องปลาทุกรมสหาย	มีค่าประสิทธิภาพดังนี้	80.63/84.37
ฉบับที่ 4	เรื่องยำแตงกวาเลิศรส	มีค่าประสิทธิภาพดังนี้	81.56/84.37
ฉบับที่ 5	เรื่องอัญชันหวานชื่นใจ	มีค่าประสิทธิภาพดังนี้	80.63/84.37
ฉบับที่ 6	เรื่องรวมพลผลไม้	มีค่าประสิทธิภาพดังนี้	81.25/84.37
ผลเฉลี่ยทั้ง 6 เล่ม คือ			80.73/84.37

2. แผนการสอนแบบเดิม

แผนการสอนแบบเดิม เป็นแผนที่มีการจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ใบความรู้ การบรรยาย อธิบาย ซักถาม ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความเหมาะสม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประกอบอาหาร แบ่งออก 6 แผน ทั้งหมดมี 6 เรื่อง ได้แก่ น้ำพริกกะปิ น้ำพริกมะม่วง ยำปลาทูทอด ยำแตงกวากุ้งสด น้ำดอกอัญชัน และฟรุตสลัด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการสอนตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยศึกษาวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดเวลาเรียน และโครงสร้างเวลาเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอนให้สอดคล้องและเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพนักเรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อกำหนดเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้ในการสร้างแผนการสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

3. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำมากำหนด เนื้อหาสาระที่ใช้ในการสร้างแผนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนการงานอาชีพและเทคโนโลยี รวมทั้งกำหนด เนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. สร้างแผนการสอนแบบเดิม ชุดอาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่
 1. น้ำพริกกะปิ
 2. น้ำพริกมะม่วง
 3. ยำปลาทูทอด
 4. ยำแตงกวากุ้งสด
 5. น้ำดอกอัญชัน
 6. ฟรุตสลัด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแผนการสอนเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ความสอดคล้องของแผนการสอนกับหลักสูตร และความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จากนั้นนำแผนการสอนที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและความตรงตามเนื้อหา (IOC)
2. คัดเลือกแผนการสอนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการสอนกับจุดประสงค์ (IOC) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ส่วนแผนการสอนที่มีค่าไม่ถึง 0.67 นำไปปรับปรุงแก้ไข
3. นำแผนการสอนที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
4. นำแผนการสอนที่แก้ไขและปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแผนการสอนให้สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

3. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

1. วิเคราะห์ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อพิจารณาตัวแปรที่ต้องการศึกษา
2. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
3. ศึกษาวิธีการสร้างจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
4. สร้างแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มตามจุดประสงค์และเนื้อหาเป็นแบบตรวจรายการ (Check list) จำนวน 15 ข้อ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาความเหมาะสมของเกณฑ์ในการให้คะแนนและความชัดเจนของภาษาที่ใช้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 2 พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) จำนวน 33 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของการใช้แบบประเมินในการจัดการเรียนการสอน

3. นำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

3. แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนในการสร้างแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

1. วิเคราะห์ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อพิจารณาตัวแปรที่ต้องการศึกษา
2. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานกลุ่ม
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
4. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัด และกำหนดรูปแบบของการเขียนแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม และวิธีการตรวจให้คะแนน
5. สร้างแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 16 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน ดังนี้

ข้อความทางบวก

มากที่สุด	ให้	4	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน
ปานกลาง	ให้	2	คะแนน
น้อย	ให้	1	คะแนน

ข้อความทางลบ

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษาที่ใช้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขจากนั้นนำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อความและจุดประสงค์ที่ต้องการวัด(IOC)

2. คัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและจุดประสงค์(IOC) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ส่วนข้อความที่มีค่าไม่ถึง 0.67 นำไปปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

4. นำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มที่แก้ไขและปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. นำผลคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก(r) เพื่อหาคุณภาพรายข้อ

6. คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไปมาใช้ โดยคัดเลือกข้อสอบจำนวน 10ข้อ พบว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.22-0.47

7. นำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.624 จากนั้นจึงนำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มไปใช้

วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง Randomized Pretest - Posttest Control Group Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ และองอาจ นัยวัฒน์. 2551: 39) ซึ่งมีลักษณะของแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Pretest - Posttest Control Group Design

	กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
R	(E)	Y_1	X	Y_2
	(C)	Y_1	-	Y_2

ความหมายสัญลักษณ์

RE	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง
RC	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มควบคุม
Y_1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง
Y_2	แทน	การสอบหลังการทดลอง
X	แทน	การสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
-	แทน	การสอนแบบเดิม

ที่มา: ชูศรี วงศ์รัตน์; และ งามอาจ นัยวัฒน์. (2551). *แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ*. หน้า 39.

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ๆ ละ 6 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบ ต่อ 1 ห้องเรียน

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

1. ประชุมนิเทศนักเรียน เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการเรียนวิธีการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน
2. ทดสอบก่อนการทดลองโดยใช้แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน ดังนี้
 - 3.1 กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
 - 3.2 กลุ่มควบคุมจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีแบบเดิม
4. ขณะนักเรียนปฏิบัติงาน ใช้แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
5. หลังเสร็จสิ้นการทดลองทั้งสองกลุ่มแล้วใช้แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
6. ตรวจสอบผลการทดสอบแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบเรียนอัตลักษณ์ แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ แผนการสอนแบบเดิม โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Consistency: IOC)(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total Correlation) (ดลยา แต่งสมบุรณ์.2551: 90; อ่างอิงจากสุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2547: 6)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณคะแนน X และคะแนน Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y

1.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแปรปรวน แต่ละข้อ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากคะแนนการประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม และ การทำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม(ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากผลต่างของคะแนนการทำแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 76-77)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์

3.1 หาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์โดยใช้สูตร (ชัยยงค์พรหมวงศ์.2532: 495-

496)

E1 ตัวแรก

$$E_1 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ E แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

(หลังจากเรียนแบบเรียนอัตลักษณ์ในแต่ละคาบ)

F แทน คิดเป็นร้อยละจากการปฏิบัติงาน

N แทน จำนวนนักเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการปฏิบัติงาน

E2 ตัวหลัง

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B} \times 100}$$

เมื่อ	E	แทน	ประสิทธิภาพของผลกระบวนการที่จัดไว้ใน แบบเรียนอัตลักษณ์คิดเป็นร้อยละ
	X	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนแบบเรียนอัตลักษณ์
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบเรียนอัตลักษณ์

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที่
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจากการ เปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่าง คะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนเรียนกับ ทดสอบหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการ เปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่าง คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติทดสอบ t-test for independent samples (ชูศรี วงศ์รัตน์.2544: 165)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของค่า t
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่างระหว่างก่อนและหลังฝึกของกลุ่มทดลอง
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่างระหว่างก่อนและหลังฝึกของกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างระหว่างก่อนและหลังฝึกของกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างระหว่างก่อนและหลังฝึกของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในt-distribution
p	แทน	ค่านัยสำคัญของการทดสอบ
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง
4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง

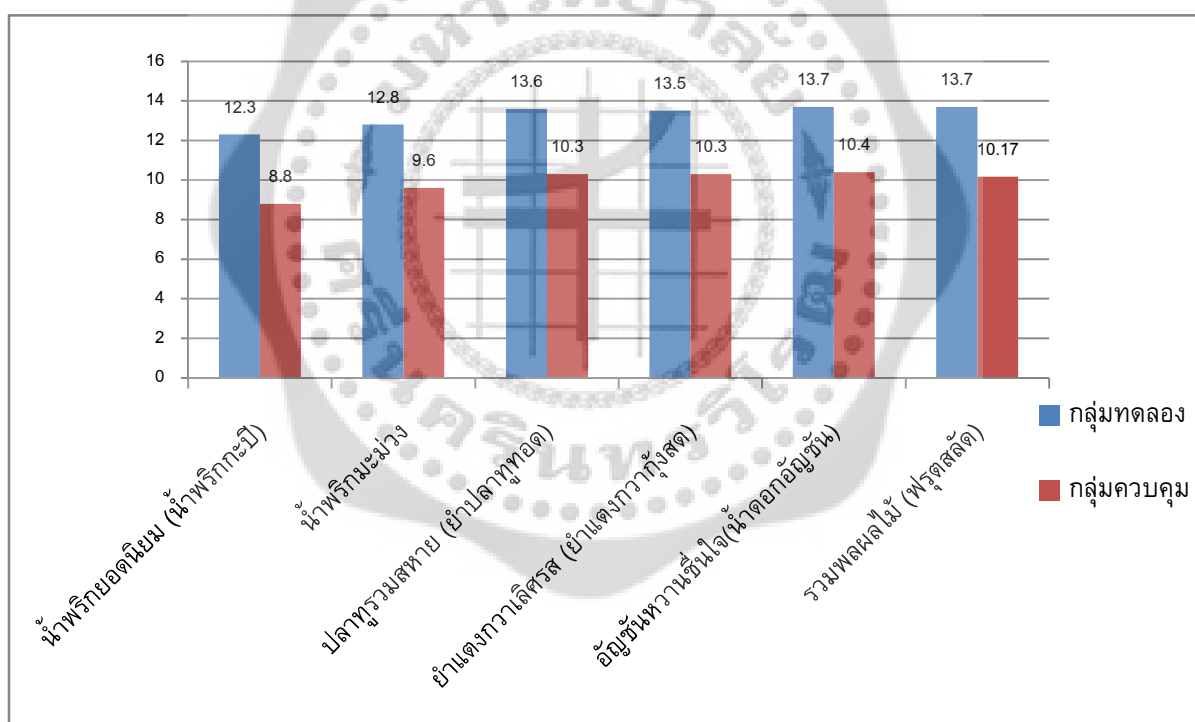
1. ผลการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม

กลุ่ม	น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ) (คะแนนเต็ม 75 คะแนน)		น้ำพริกมะม่วง (คะแนนเต็ม 75 คะแนน)		ปลาทุรวมสหยา (ยำปลาทุทอด) (คะแนนเต็ม 75 คะแนน)		ยำแตงกวากุ้งสด (คะแนนเต็ม 75 คะแนน)		อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน) (คะแนนเต็ม 75 คะแนน)		รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด) (คะแนนเต็ม 75 คะแนน)		รวม
	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	
ทดลอง	12.3	82	12.8	85.33	13.6	90.66	13.5	90	13.7	91.33	13.7	91.33	รวมค่าเฉลี่ย (13.27) รวมร้อยละ (88.46)
ควบคุม	8.8	58.66	9.6	64	10.3	68.66	10.3	68.66	10.4	69.33	11.6	77.33	รวมค่าเฉลี่ย (10.17) รวมร้อยละ (67.8)

จากตาราง 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์เรื่อง น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ) มีคะแนนเฉลี่ย 12.3 คะแนน, น้ำพริกมะม่วง มีคะแนนเฉลี่ย 12.8 คะแนน, ปลาทุรรมสหาย (ยำปลาทุรรมสหาย) มีคะแนนเฉลี่ย 13.6 คะแนน, ยำแดงกวางุ้งสด มีคะแนนเฉลี่ย 13.5 คะแนน, อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน) มีคะแนนเฉลี่ย 13.7 คะแนนและรวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด) มีคะแนนเฉลี่ย 13.7 คะแนน สรุปทั้ง 6 เรื่องมีคะแนนเฉลี่ย 13.27 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม เรื่อง น้ำพริกกะปิ มีคะแนนเฉลี่ย 8.8 คะแนน, น้ำพริกมะม่วง มีคะแนนเฉลี่ย 9.6 คะแนน, ยำปลาทุรรมสหายมีคะแนนเฉลี่ย 10.3 คะแนน, ยำแดงกวางุ้งสดมีคะแนนเฉลี่ย 10.3 คะแนน, น้ำดอกอัญชันมีคะแนนเฉลี่ย 10.4 คะแนน, และฟรุตสลัดมีค่าเฉลี่ย 11.6 คะแนน สรุปทั้ง 6 เรื่องมีคะแนนเฉลี่ย 10.17 คะแนนอยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีกระบวนการในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 เปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม

จากภาพประกอบ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีคะแนนเฉลี่ยกระบวนการในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

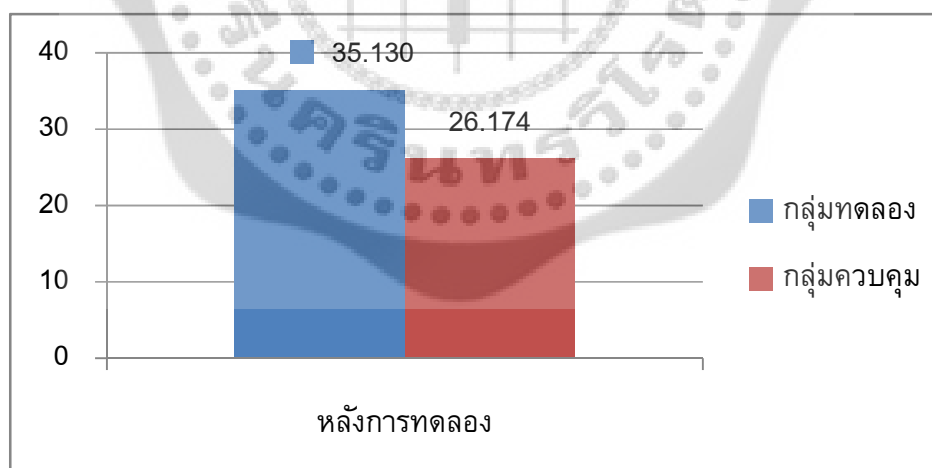
1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม

ความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			T	p
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.		
	23	35.130	2.160	23	26.174	2.964	11.712**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม

จากภาพประกอบ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.130 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.174

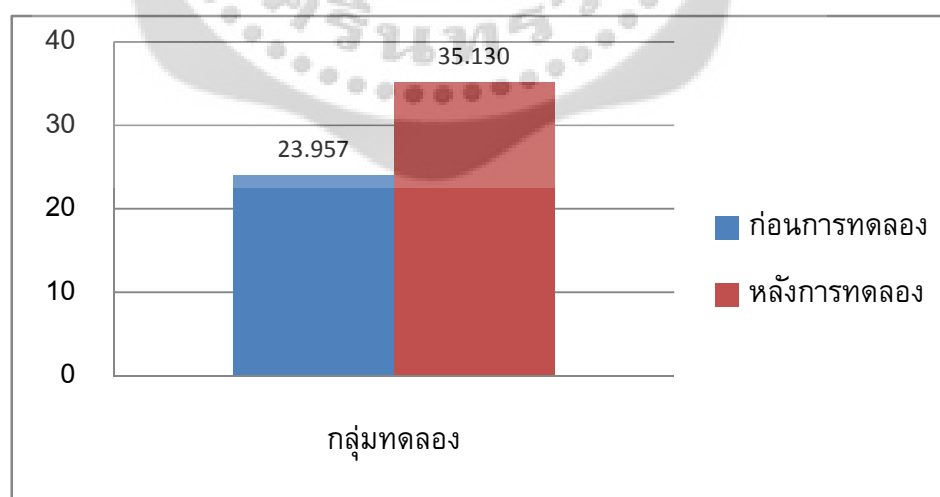
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการทำงานกลุ่ม กลุ่มทดลอง	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			t	p
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.		
กลุ่มทดลอง	23	23.957	3.710	23	35.13	2.160	12.772**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 4 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง

จากภาพประกอบ 4 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่าก่อนทดลอง โดยหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.13 และก่อนทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.957

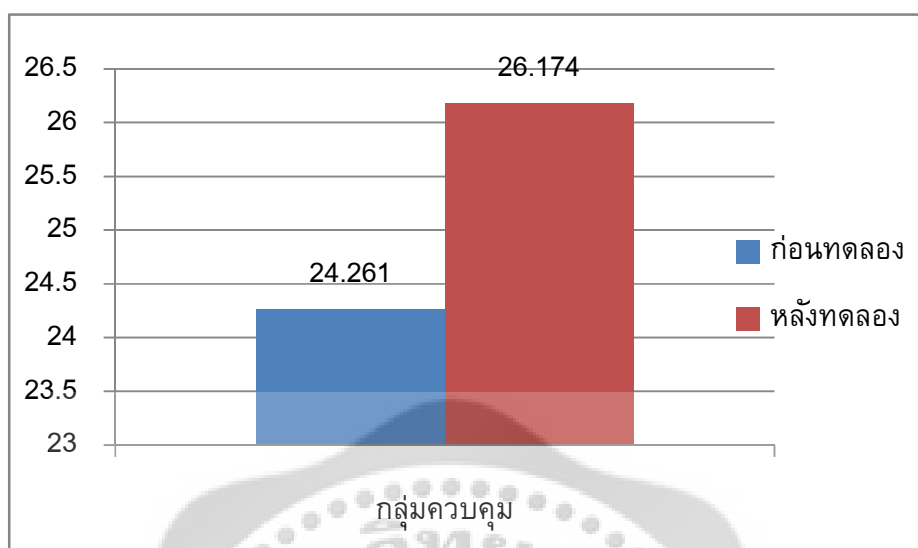
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการทำงานกลุ่มของ กลุ่มควบคุม	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			t	p
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.		
	23	26.174	2.815	23	24.260	2.964	3.029	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 5 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง

จากภาพประกอบ 5 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.174 และก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.261

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีกระบวนการในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจะเชิงเทรา จังหวัดจะเชิงเทรา กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่ต้องการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแหลมใต้ (สุตสุนทร) สังกัดเทศบาลจะเชิงเทรา จังหวัดจะเชิงเทรา กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่เลือกมาแบบเจาะจงจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มนักเรียนเพื่อเข้าเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ
วิธีการสอน
 - 1.1 การสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
 - 1.2 การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม
 - 2.1 กระบวนการในการทำงานกลุ่ม
 - 2.2 ความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ ๆ ละ 6 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบ ต่อ 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนอัตลักษณ์ ชุดอาหารเพื่อสุขภาพ
2. แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
3. แผนการสอนแบบเดิม
4. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
5. แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการเรียน วิธีการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน และการประเมินผลการเรียน
2. ทดสอบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
3. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันดังนี้ โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม จำนวน กลุ่มละ 6 แผน และประเมินกระบวนการทำงานกลุ่มขณะปฏิบัติงานในแต่ละแผนการสอน
4. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังจากจัดการเรียนการสอนของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
5. ตรวจสอบผลการทดสอบแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้

1. เปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิมโดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ
2. เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for independent samples
3. เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์และการสอนแบบเดิมก่อนและหลังการเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีกระบวนการในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่ม เรื่อง การจัด เตรียม ประกอบอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการสอนแบบเดิม ปรากฏผลดังนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีกระบวนการในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยคะแนนเฉลี่ยของกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีค่าเท่ากับ 13.27 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมเท่ากับ 10.17 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ จากผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของมลา รมราศรี (2554:39) และทัศนีย์ โชติพิฤทธิพงศ์ (2535: 80) ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 เนื่องจากแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นแบบเรียนที่สร้างขึ้นโดยครูที่ประสบปัญหาโดยตรง จึงทำให้สามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ตรงกับความต้องการของครูผู้สอนและสามารถใช้พัฒนากระบวนการทำงานกลุ่มให้เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้แล้วแบบเรียนอัตลักษณ์ยังเป็นแบบเรียนที่น่าสนใจ เพราะเป็นแบบเรียนที่ฝึกการเรียนรู้และปฏิบัติงานร่วมกัน ได้อย่างมีระบบแบบแผน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้สอดคล้องกับที่ทศย์ ดันหยง (2532: 503) กล่าวไว้ว่าแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่สามารถตอบสนองจุดประสงค์ของการเรียนหรือแก้ปัญหาการเรียนได้อย่างแน่นอนและตรงจุด นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการอ่านและสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาปฏิบัติในการทำงานได้อย่างมีระบบแบบแผน อีกทั้งยังสามารถสร้างผลงานของกลุ่มได้อีกด้วย

1.2 การสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์โดยตรงผ่านสื่อการสอนที่ง่ายต่อการเรียนรู้ เป็นสื่อที่จับต้องได้และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ดังที่ศิริชัย กาญจนวาสี (2553: 407) กล่าวไว้ว่าการใช้สื่อหรือสร้างสื่อควรง่ายต่อการเรียนรู้และคำนึงถึงความรู้ประสบการณ์ของนักเรียนเน้นให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรม การปฏิบัติให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจการปฏิบัติงานร่วมกัน และมีโอกาสแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มความสามารถ และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ในครั้งนี้ นักเรียนมีโอกาสดำเนินการและแสดงศักยภาพและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเต็มที่ กล่าวคือ หลังจากที่นักเรียนได้อ่านแบบเรียนอัตลักษณ์และเข้าใจกระบวนการทำงานแล้ว สามารถปฏิบัติงานตามกระบวนการทำงานได้โดยเริ่มจากการประชุมเพื่อเลือกหัวหน้าและแบ่งหน้าที่ การวางแผนการทำงาน การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตน

ตลอดจนการแสดงผลงาน ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการที่แบบเรียนอรรถลักษณะกำหนดไว้ โดยมีบรรยากาศในการปฏิบัติงานที่สนุกสนาน สอดคล้องกับที่ทศวรรษณีศรีขำ (2539: 21) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกลุ่มหรือกระบวนการทำงานกลุ่ม เป็นวิธีการให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และปฏิบัติงานจริง โดยนักเรียนทุกคนจะได้มีส่วนร่วมในการทำงานและการทำกิจกรรมกลุ่มได้ทำทหายความคิด ได้แสดงความสามารถที่ตนเองถนัด ทำให้การทำกิจกรรมในห้องเรียนมีความสนุกสนานและมีชีวิตชีวา ดังนั้นการใช้แบบเรียนอรรถลักษณะในการจัดการเรียนการสอนจึงทำให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีกระบวนการส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะมีกระบวนการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะกับการสอนแบบเดิมปรากฏผลดังนี้ คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สอดคล้องกับผลการวิจัยของมาลา รมราศรี (2554: 39) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบเรียนอรรถลักษณะมีลักษณะเป็นแบบเรียนที่ช่วยปฐมนิเทศในการสอนให้มีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้มากกว่าแบบเรียนแบบปกติทั้งนี้เพราะแบบเรียนอรรถลักษณะเป็นแบบเรียนที่มีการเล่าเรื่องในการปฏิบัติงาน โดยมีลักษณะเป็นแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีภาพประกอบที่มีความน่าสนใจ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น และในทางปฏิบัตินักเรียนก็ได้แสดงความสามารถของตนเองที่เกิดจากการเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับการเรียนการสอน (หทัย ดันหยง. 2532: 504) นอกจากนี้แล้วยังเป็นสื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นแบบเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และได้ปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีกระบวนการ มีระบบแบบแผนรวมทั้งยังได้แสดงความสามารถของตนในการสร้างสรรค์ผลงานอีกด้วย (มาลา รมราศรี. 2554:41-42) สอดคล้องกับแนวคิดของนิพนธ์ ศุขปรีดี (2545: 39) ที่กล่าวไว้ว่า การเลือกสื่อที่สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของนักเรียนนั้น ถ้านักเรียนพอใจในกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ได้รับจากสื่อย่อมทำให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะจึงเป็นรูปแบบการสอนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนได้อย่างตรงจุดและแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะจึงมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะก่อนและหลังทดลองปรากฏผลดังนี้ คือ นักเรียนชั้นปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอรรถลักษณะมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรภากรณ์

นิยมพงษ์ (2541: 71-72) และจิรภา มาลัยธรรม (2541: 88-89) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาวงของการจัด การเรียนการสอนที่ไม่เป็นที่พอใจได้ เพราะแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นสื่อที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริงโดยมีลักษณะเป็นวรรณกรรมที่มีภาพประกอบ มีเนื้อหาที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจและแสดงพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มได้อย่างเต็มศักยภาพอีกทั้งยังง่ายต่อการศึกษาและทำความเข้าใจจึงเป็นสื่อที่นักเรียนให้ความสนใจ และสามารถแก้ไขปัญหาคำถามความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับคำกล่าวของ หทัย ตันหยง (2532: 504) ที่กล่าวไว้ว่าแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นแบบเรียนที่มีการบูรณาการและเป็นที่น่าสนใจมากกว่าแบบเรียนปกติ ซึ่งแบบเรียนอัตลักษณ์ เป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้นมาจากความรู้สึกรักใคร่โดยแบบเรียนอัตลักษณ์จะมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติงานจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีกระบวนการ และแสดงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับที่เชิธรศรี วิวิธสิริ (2527: 35-53) กล่าวไว้ว่า สื่อการสอนที่ดีควรเป็นสื่อที่ช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนไปในทางที่ต้องการได้ และสื่อนั้นควรเป็นสื่อที่มีความน่าสนใจและสามารถนำเนื้อหาเพิ่มเติมการสอนให้มีความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่ายทำนองเดียวกันกับโนเอลและลีโอนาร์ด (Noel and Leonard 1962: 26-28) ที่กล่าวว่า สื่อการสอนควรเป็นสื่อที่จะพัฒนานักเรียนด้วยการเสริมทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและเป็นสื่อที่มีแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจหรือดึงดูดใจนักเรียน ดังนั้นด้วยคุณลักษณะเฉพาะของแบบเรียนอัตลักษณ์นี้เอง จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์มีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมปรากฏผลดังนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การสอนแบบเดิมเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติการประกอบอาหารโดยใช้ใบงานเป็นสื่อในการทำงาน ซึ่งเป็นสื่อที่มีเนื้อหาที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย เพราะมีเนื้อความที่สั้นและกระชับอีกทั้งยังมีกระบวนการทำงานที่ชัดเจนจึงง่ายต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ กิตานันท์ มลิทอง (2536: 79) ที่กล่าวไว้ว่าสื่อการเรียนการสอนถือว่าเป็นทรัพยากรที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และสื่อการสอนที่ดีควรให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกับลัดดา สุขปรีดี (2525: 61) ที่กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นตัวกลางที่ใช้ในกระบวนการสอนเพื่อทำให้ครูและนักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ถ่ายทอดซึ่งกันและกันเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ครูผู้สอนได้ตั้งไว้และสื่อการสอนนั้นควรมีประสิทธิภาพและมีความน่าสนใจต่อการเรียนการสอน ดังนั้นใบงานจึงเป็นสื่อการสอนที่ดีและสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. การจัดการเรียนการสอนแบบเดิม เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ใบงานเป็นสื่อ โดยใบงานมีเนื้อหาที่สั้นกระชับและง่ายต่อการเรียนรู้โดยใช้เวลาไม่มากนัก ทำให้นักเรียนมีเวลาในการทำความเข้าใจ วางแผนการทำงาน และฝึกการประกอบอาหารร่วมกันได้เต็มที่นอกจากนี้แล้วการจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้จัดให้มีการฝึกประกอบอาหารหลายชนิดและมีความหลากหลาย โดยสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการประกอบอาหารหลายครั้งนั่นคือนักเรียนได้ฝึกการประกอบอาหารทั้งหมดจำนวน 6 เรื่องทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่มอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับที่มาลา รมราศรี (2554: 42) กล่าวว่าไว้ว่า เมื่อนักเรียนได้ฝึกการทำกิจกรรมที่หลากหลายโดยใช้วิธีการปฏิบัติเดิมและทำกิจกรรมซ้ำๆ กันหลายๆ ครั้ง จะส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการทำกิจกรรมหรือปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังการทดลองจึงสูงกว่าก่อนการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาแบบเรียนอัตลักษณ์

1. ก่อนสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ควรศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ของ หทัย ตันหยงให้เข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อจะได้สามารถสร้างแบบเรียนที่ตรงกับจุดประสงค์ของการใช้งานและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้การจัดทำแบบเรียนอัตลักษณ์ง่ายขึ้นอีกด้วย
2. การจัดทำรูปเล่มของแบบเรียนอัตลักษณ์ ควรสร้างเนื้อเรื่องให้มีความกระชับรัดกุม เพื่อความสะดวกในการศึกษาของนักเรียนในระยะเวลาอันจำกัด นอกจากนี้ควรมีภาพประกอบที่น่าสนใจและดึงดูดใจ ตัวละครที่ใช้ในการเล่าเรื่องควรแสดงอารมณ์และท่าทางที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. เนื่องจากแบบเรียนอัตลักษณ์เป็นลักษณะการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านวรรณกรรม ทำให้นักเรียนต้องศึกษาเนื้อหาสาระด้วยการอ่านและทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ด้วยตนเอง ดังนั้นในการนำแบบเรียนอัตลักษณ์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอ่านและทำความเข้าใจแบบเรียนอัตลักษณ์ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนลงมือปฏิบัติจริง เพื่อนักเรียนจะได้สามารถปฏิบัติงานตามกระบวนการทำงานได้อย่างถูกต้องโดยครูควรตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนก่อนการลงมือปฏิบัติงานอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการจัดการเรียนการสอนในเนื้อหาอื่นๆของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. ควรศึกษาผลของการใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีในระดับชั้นอื่นๆ
3. ควรศึกษาผลของการใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
4. ควรศึกษาการใช้แบบเรียนอัตลักษณ์กับกระบวนการปฏิบัติงานอื่นๆ
5. ควรจัดทำแบบเรียนอัตลักษณ์ในรูปแบบของ E – BOOK

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536). *การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ
สื่อการเรียนการสอนในศูนย์วิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรส โปดักส์.
- คณางค์ คำอนุเนก. (2544). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบรมนิวาส กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการ
แนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะนิสิตภาควิชาโสตทัศนศึกษา. (2523). *ความหมายของสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- คณินดา นิจจรลกุล. (2535). *สื่อการสอน งานกราฟฟิกและวิธีการ*. ปัตตานี: ภาควิชาเทคโนโลยี
ภาคศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2530). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จวีรพรรณ วัฒนะจิตพงศ์. (2537). *การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและสถานการณ์จำลองที่มีต่อ
ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไร่พัฒนาอำเภอเทพสถิตย์
จังหวัดชัยภูมิ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรภา มาลัยธรรม. (2541). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็ก เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง สำนักงานเขตบางกะปิ*. ปรินญา
ณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). *สื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชราช.
- ชาญชัย อินทรสุนานนท์. (ม.ป.ป). *สื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. (2527). *สื่อสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ไชยรัตน์ ปราณี. (2531). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนสังคมศึกษาโดยการสอบแบบชนิดิเคทกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐดนัย อินทรสุขศรี. (2526, กันยายน). การพัฒนาและส่งเสริมทีมงาน. *ธุรกิจปริทัศน์*. (6): 45-47
- ดวงเดือน อ่อนน่วม; และ ทิศนา แคมมณี. (2548). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ: องค์ความรู้จริงจากการวิจัยและพัฒนาปฏิบัติการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ
- นภาพร เหมาะ. (2541). การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพด้านงานประดิษฐ์ และงานช่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง งานใบตอง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์. (2534). ผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพলารักษ์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศพร มณีศรีขำ. (2539). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาพัฒนาสำหรับครู. ม.ป.ท.
- ทัศนีย์ โชติพิพิพิงศ์. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนการงานอาชีพพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยการสอนใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมด้านการสอนโดยใช้สื่อ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิศนา แคมมณี; น้อมศรี เคท; และ วรสุดา บุญยไวโรจน์. (2522). คู่มือการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เล่ม 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพนธ์ จิตต์ภักดี. (2528, ตุลาคม). การพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพ. *สารพัฒนาหลักสูตร*. (43): 3 – 7.
- นิพนธ์ ศุภปรีดี. (2545). *นวัตกรรมเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิณนาฐานการพิมพ์.
- เนตรนภิส พัฒนาเจริญ. (2544). การสร้างแบบเรียนอัตลักษณ์ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.(การประถมศึกษา) ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2546). กระบวนการทำงานกลุ่มภาคปฏิบัติมิติหนึ่งของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: เมธีทีปส์จำกัด.

- ประยูรศรี มณีสร. (2532). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครู จันทรเกษม.
- ประสิทธิ์ ลีปรีชา. (2546). *ความรู้และมายาคติเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง*. สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนม ลิ้มอารีย์. (2522). *กลุ่มสัมพันธ์*. มหาสารคาม: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- พาสนา จุฬรัตน์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลา รมราศรี. (2554). *ผลการใช้บทเรียนอัตลักษณ์กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีที่มีต่อ กระบวนการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) สารนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา)*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เมืองทอง แยมมณี. (2522). *คุณสมบัติของกลุ่มที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและ แนวปฏิบัติ เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพา ชุ่มสนิท. (2540). *การสร้างสื่อเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. ภาควิชาการวัดผลและวิจัย ทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วราภรณ์ นิยมพงษ์. (2541). *การสร้างหนังสือเรียนวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย (จริยศึกษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดเทวสุนทร สำนักงานเขตจตุจักร.
- วัญญา ชีรธรรมากร. (2528). *ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในการแก้ปัญหาระเบียบ วินัยในชั้นเรียนของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2553). *ชุดฝึกอบรม ภาษาไทยและบูรณาการ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- ศุภวดี บุญญวงศ์. (2527). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. สงขลา: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). *สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. หลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์; และ คณะ. (2554). *วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*.
กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์นิต.
- สลักจิตต์ สุขสะอาด. (2549). การสร้างแบบเรียนอัตลัษณ์เพื่อใช้เป็นสื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน
อาชีพและเทคโนโลยี (งานบ้าน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชุดแม่บ้านมือใหม่. ปริญญาพิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันทน์เอม. (2520). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- หทัย ตันหยง; และ สนั่น มีชั้นหมาก. (ม.ป.ป.). *การปฏิรูปการเรียนการสอนด้วยสื่ออัตลัษณ์*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2532). *รายงานการวิจัยสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่าน
ในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทประยูรวงศ์.
- หฤทัย อติชาติพงศ์. (ม.ป.ป.) *กิจกรรมกลุ่มในห้องเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2531). *กระบวนการกลุ่มหรือกลุ่มสัมพันธ์และการบริหารที่มงานที่มีประสิทธิภาพ*.
วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ คันธรักษณ์. (2541). *การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมประกอบการสอน กิจกรรม
ลูกเสือสามัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา)
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Botton, Leslie. (1974). *Developmental Group Work with Adolescent*. London: University of
London Press.
- Davis. Robert Gene. (1988). A Study on the Effects of Student use of Selected Group
Process Skills on Student Achievement and Attitude During A Seventh Grade
Cooperation Learning Mathematics Problem Solving Unit Dissertation Abstracts
International.49(1):2263-A.
- Dewey. John. (1959). *Dictionary of Education*”new York, philosophical Library.
- Even, K.M. (1964, Febuary). “Society in Shhool II Application,” The Journal of Education
Research. 2:124.
- Gang, Robert M. (1974). *Essentials of Instruction*. Hinsdale linois: The Dryden press.
- Gerlach Vernon S. and Ely, Donald P. (1971). *Teaching and Media. Engle
wood Cliffs, New Jersey: Prentice – HALL, Inc.*
- Good, Thomas L.; et al. (1989, December/1990,January). *Using Work-Groups in Mathematics
Instruction*. Education Leadership. 47(4): 51-62.

Piaget, J. (1950). *The Psychology of Intelligence*. England. Routledge & Kegan Paul. L. Td. London.

ภาคผนวก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีชันหมาก
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สิระอร ยอดเจริญ
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบางแก้ว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
3. อาจารย์ ดร.วรินทร์ โพนน้อย
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก

คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

- ◆ ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนอัตลักษณ์
- ◆ ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
- ◆ ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนแบบเดิม
- ◆ ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
- ◆ ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่อง น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.2 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	.67
1.4 มีการกำหนดบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	.67
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	.67
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	.67
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	.67
2.9 เนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	.67
2.10 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	1
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	1
3.1 ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.2 ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.3 ขนาดของภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.4 ภาพสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่อง น้ำพริกมะม่วง(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.2 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	.67
1.4 มีการกำหนดบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	.67
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	.67
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	.67
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	.67
2.9 เนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	.67
2.10 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	1
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	1
3.1 ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.2 ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.3 ขนาดของภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.4 ภาพสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่อง ปลาทุรรมสหาย
(ย่ำปลาทุทอด)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.2 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	.67
1.4 มีการกำหนดบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	.67
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	.67
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	.67
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	.67
2.9 เนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	.67
2.10 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	1
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	1
3.1 ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.2 ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.3 ขนาดของภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.4 ภาพสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่อง ยำแตงกวาเลิศรส
(ยำแตงกวากุ้งสด)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.2 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.4 มีการกำหนดบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	.67
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	.67
2.9 เนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	.67
2.10 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	1
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	1
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	1
3.1 ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.2 ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.3 ขนาดของภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.4 ภาพสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่อง อัญชันหวานชื่นใจ
(นำดอกอัญชัน)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.2 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับบรรณลักษณ์ของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบรรณลักษณ์ของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.4 มีการกำหนดบรรณลักษณ์ของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณ์ของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	.67
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	.67
2.9 เนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	.67
2.10 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณ์ของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	1
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	1
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	1
3.1 ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.2 ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.3 ขนาดของภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.4 ภาพสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบเรียนอัตลักษณ์ เรื่อง รวมพลผลไม้
(ฟรุตสลัด)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.2 ความคิดรวบยอดสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
1.4 มีการกำหนดบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	.67
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	.67
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	.67
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	1
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	.67
2.9 เนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	.67
2.10 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	1
2.1 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
2.3 เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับบรรณลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.4 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการในการทำงานกลุ่มอย่างมีระบบ	1
2.5 เนื้อเรื่องช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่ม	1
2.6 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	1
2.7 เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	.67
2.8 เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียน	1
3.1 ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.2 ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1
3.3 ขนาดของภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.67
3.4 ภาพสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์น้ำพริกยอดนิยม(น้ำพริกกะปิ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามอรรถลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	.67
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	.67
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	.67
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	.67
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
3.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการในการทำงานกลุ่มและ ความสามารถในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการ ทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนการสอนให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
4.1 การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1
4.2 การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล	.67

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์น้ำพริกมะม่วง (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามอรรถลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	.67
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	.67
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
3.1 สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
3.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการในการทำงานกลุ่มและ ความสามารถในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการ ทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนการสอนให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
4.1 การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1
4.2 การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล	.67

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ปลาทุรวม
สหาย(ย่าปลาทุทอด)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามอรรถลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	.67
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	.67
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
3.1 สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
3.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการในการทำงานกลุ่มและ ความสามารถในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการ ทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนการสอนให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
4.1 การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1
4.2 การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล	.67

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์ยาแดงกวาลิศรส (ยาแดงกวางุ้งสด)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามอรรถลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	.67
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	.67
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
3.1 สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
3.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการในการทำงานกลุ่มและ ความสามารถในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการ ทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนการสอนให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
4.1 การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1
4.2 การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล	.67

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์น้ำดอกอัญชัน (อัญชันหวานชื่นใจ)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามอรรถลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	.67
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	.67
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	.67
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
3.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการในการทำงานกลุ่มและ ความสามารถในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการ ทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนการสอนให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
4.1 การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	.67
4.2 การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	1
4.3 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	.67
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล	1

ตาราง 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ความคิดรวบยอดมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามอรรถลักษณะของแบบเรียนอัตลักษณ์	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	.67
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	.67
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
3.1 สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
3.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการในการทำงานกลุ่มและความสามารถในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนการสอนให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
4.1 การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1
4.2 การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเต็มน้ำพริกกะปิ

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	.67
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
1.5 เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	.67
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	.67
3.1 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	.67
3.3 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนรู้ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	.67
3.7 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
3.8 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเต็มน้ำพริกกะปิ (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้	1
4.2 การวัดและประเมินผลใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
4.4 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	1

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมน้ำพริกมะม่วง(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
1.5 เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	.67
3.3 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนรู้ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
3.8 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนแบบเต็มน้ำพริกมะม่วง(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้	1
4.2 การวัดและประเมินผลใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
4.4 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมย่ำปลาหลด(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
1.5 เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	.67
3.3 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนรู้ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
3.8 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเติมย่ำปลาทุทอด (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้	1
4.2 การวัดและประเมินผลใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
4.4 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมย่าแดงกวางุ้งสด(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
1.5 เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	.67
3.3 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6สื่อการเรียนรู้ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
3.8สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมยำแดงก้างสด(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้	1
4.2 การวัดและประเมินผลใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
4.4 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมน้ำดอกอัญชัน(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
1.5 เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	.67
2.7ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	.67
3.3 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6สื่อการเรียนรู้ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
3.8สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเต็มหน้าดอกอัญชัน (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้	1
4.2 การวัดและประเมินผลใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
4.4 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมฟรุตสลัด(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
1.5 เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง/ตัวชี้วัด	1
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้	1
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
2.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
2.8 เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	1
3.1 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1
3.2 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย	.67
3.3 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1
3.4 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาการเรียนมากยิ่งขึ้น	1
3.5 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานแบบกระบวนการในการทำงานกลุ่ม	1
3.6 สื่อการเรียนรู้ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	1
3.7 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1
3.8 สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	.67

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแผนการสอนแบบเดิมฟรุตสลัด(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้	1
4.2 การวัดและประเมินผลใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสม	.67
4.3 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	1
4.4 มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ และหลังการเรียน	1
5. แผนการสอนมีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	.67

ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)
1. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับแบบเรียนอัต ลักษณ์	1
2. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับแผนการสอน	.67
3. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	1
4. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	.67
5. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับความคิดรวบยอด	.67
6. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับข้อสอบ กระบวนการทำงานกลุ่ม	1
7. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องของ แบบเรียนอัตลักษณ์	1
8. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีขั้นตอนกระบวนการทำงานที่มีความ สอดคล้องกับองค์ประกอบ	1
9. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์ การให้คะแนน	.67
10. แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่มสามารถวัดกระบวนการทำงานกลุ่ม ได้อย่างชัดเจน ครบคลุม ถูกต้อง และเหมาะสม	1

ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ข้อ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	1	.26
2	.67	.47
3	1	.29
4	.67	.21
5	1	.33
6	1	.27
7	1	.35
8	.67	.23
9	.67	.36
10	.67	.24

ความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .624

ภาคผนวกค

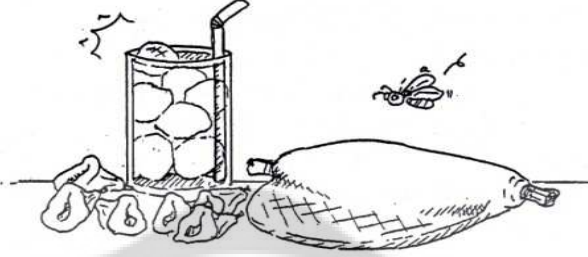
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ◆ แบบเรียนอัตลักษณ์
- ◆ แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์
- ◆ แผนการสอนแบบเดิม
- ◆ แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
- ◆ แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

แบบเรียนอัตลักษณ์

แบบเรียนอัตลักษณ์
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชุดอาหารเพื่อสุขภาพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

อัญชันหวานชื่นใจ

ลำดับที่ ๕

ศุภราวรรณทิวา เรื่อง
หนูแดง ภาพ

โครงสร้างการสอน

ความคิดรวบยอด การตั้งเป้าหมายการทำงาน การกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจน และ การปฏิบัติงานตามแผน ทำให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปได้ด้วยดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้
2. ทำงานตามเป้าหมายได้อย่างถูกวิธี
3. บอกขั้นตอนการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

อรรถลักษณะ

๑. กำหนดเป้าหมาย อร อ้ม ต่ายและก๊ีบ ทำน้ำดอกอัญชัน
๒. แจกแจงเครื่องปรุง และอุปกรณ์ที่ใช้การทำน้ำดอกอัญชัน
๓. วางแผนการทำงาน อ้มเตรียมอุปกรณ์ ต่ายเตรียมเครื่องปรุง ก๊ีบมีหน้าที่ลงมือทำน้ำดอกอัญชัน
๔. ชันลงมือปฏิบัติ ก๊ีบลงมือทำน้ำดอกอัญชัน
๕. แสดงผลผลิต ทุกคนได้ชิมน้ำดอกอัญชันและได้รู้ถึงประโยชน์ของดอกอัญชัน

คำนำ

อาหารที่เราบริโภคทุกมื้อ แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย แต่หากเราบริโภคอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ก็อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้เช่นกัน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การจัด การปรุงอาหารที่ดีมีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย ผู้วิจัยจึงได้คิดแบบเรียนอัตลักษณ์ชุด "อาหารเพื่อสุขภาพ" เพื่อเป็นสื่อหลัก ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้น ตาม หลักการและแนวคิดการผลิตบทเรียนอัตลักษณ์ของ รศ.หทัย ตันหยง โดยใช้ วรรณกรรม : กระบวนวิธีการทำงาน

สำหรับเรื่องอัตลักษณ์หวานชื่นใจนี้มีเนื้อหาสาระว่าด้วย การทำน้ำดอก ัญชัน เพื่อให้นักเรียนใช้เป็นสื่อการเรียนรู้กระบวนการทำน้ำดอกอัญชันตั้งแต่ต้น จนจบผ่านเนื้อหาสาระที่เป็นวรรณกรรม

ขอขอบพระคุณ รศ.หทัย ตันหยง ผู้เป็นเจ้าของต้นคิดและผู้วิจัย กระบวนการสร้างสรรค์ ขอขอบคุณ ผศ.สนั่น มีชั้นหมาก อาจารย์วรินทร์ โพนน้อย และอาจารย์สิระอร ยอดเจริญ ที่ช่วยแก้ไข แบบเรียนอัตลักษณ์ เล่มนี้ให้สมบูรณ์

ศุภรารวรรณวิชา

อร อัม ต่าย และ กีบ เป็นเพื่อนกัน

วันนี้เป็นวันหยุดทุกคนนัดพบกันที่บ้านของอร เพื่อมาดูดอกไม้ที่กำลัง บานสะพรั่ง

อร : เพื่อนๆฉัน เก็บดอกไม้ได้มาเยอะแยะเลย

อัม : ฉันก็เก็บได้เยอะเหมือนกัน มีแต่ดอกสีสวยๆ ทั้งนั้น

กีบ : พวกเขาเก็บมาตั้งมากมายทำไม นำเสียดายถ้าต้อง เสียหมด

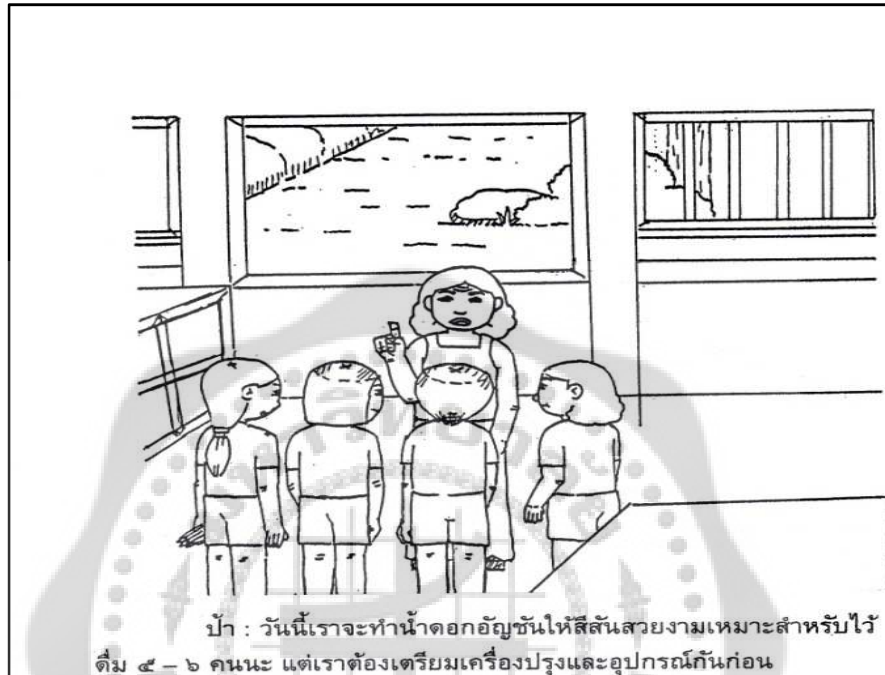
อร : ถ้าอย่างนั้นพวกเรามาช่วยกันคิดดีกว่า นอกจากเก็บ ดอกไม้มาไว้เล่นแล้วเนี่ยจะนำมาทำอะไรได้อีก

ในขณะที่เด็กกำลังช่วยกันคิดหาวิธีใช้ประโยชน์ของดอกไม้ที่อยู่
ป่าของออร์ที่นำขมมาให้เด็ก ๆ เห็นเด็ก ๆ ช่วยกันออกความคิดเห็นพอดิ
ป้า : เด็ก ๆ มีอะไรให้ป้าช่วยไหมจ๊ะ
ต่าย : พวกหนูเก็บดอกไม้มาเล่นกันค่ะ แต่เล่นอย่างเดียวน่า
เสียดาย
ป้า : ไหนดูซิ มีดอกอะไรบ้างเอ๋ย
ต่าย : มีดอกมะลิ ดาวเรืองแล้วก็ดอกสีม่วง ๆ ไม่รู้ว่าคือดอกอะไร

ป้า : คือดอกอัญชันจะ เห็นดอกเล็ก ๆ สีสวย ๆ แบบนี้สามารถทำ
ประโยชน์ได้หลายอย่างเลยนะเด็ก ๆ ทำเป็นสีผสมอาหาร ทำเป็นน้ำหวาน
อร่อย
ออร์ : โอ้โฮ..คุณป้าช่วยสอนพวกเราทำน้ำหวานได้ไหมคะ
ป้า : ได้สิเด็ก ๆ เต็มตามป้าเข้ามาในครัวเลย

ประวัติ

ชื่อ นางสาวศุภรารวรรณทิศา เสาวเรียง

เกิด ๑๒ กันยายน ๒๕๒๙

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยหัน จังหวัดชัยภูมิ

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา จังหวัดชัยภูมิ

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนการสอนแบบเรียนอัตลักษณ์

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงเกี่ยวกับการเรียนให้นักเรียนในแต่ละเรื่อง

ขั้นสอน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละกลุ่มศึกษาแบบเรียนอัตลักษณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองลักษณะเฉพาะของนักเรียนด้วยตนเองแล้วลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่แบบเรียนอัตลักษณ์ได้กำหนดไว้

ขั้นสรุป อภิปรายผลการปฏิบัติงาน แสดงความรู้สึกจากการปฏิบัติการทำงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดและสร้างหนังสือเฉพาะของกลุ่มตามความต้องการและความสนใจของสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

แผนการสอนโดยใช้แบบเรียนอัตลักษณ์

แผนการสอนที่ 5

แผนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชุดอาหารเพื่อสุขภาพเรื่อง อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน) เวลา 100 นาที (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การตั้งเป้าหมายการทำงาน การกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจน และการปฏิบัติงานตามแผน ทำให้
การปฏิบัติงานลุล่วงไปได้ด้วยดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. กำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. วางแผนการทำงานได้ชัดเจน
3. บอกขั้นตอนการทำงานได้
4. ทำงานตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง
5. นำเสนอผลงานได้

สาระการเรียนรู้

การทำน้ำดอกอัญชันทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

1. กำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2. แจกแจงวัสดุ อุปกรณ์
3. วางแผนการทำงานร่วมกัน
4. ปฏิบัติงานตามแผนร่วมกัน
5. เสนอผลงาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำตัวอย่างน้ำหวานคือน้ำตะไคร้ น้ำมะตูม มาให้นักเรียนดูและชิมพร้อมกับสนทนา
ร่วมกันเรื่องรสชาติ ลักษณะของสีและกลิ่น และถามนักเรียนว่าเคยรับประทานน้ำหวานชนิดอื่น
หรือไม่ ถ้าเคยรับประทานเคยรับประทานจากที่ใด

ขั้นสอน

1. จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม 5 กลุ่ม จัดนักเรียนกลุ่มละ 5-6 คนโดยใช้กลุ่มเดิม
2. นักเรียนเริ่มประชุมกลุ่มและแบ่งหน้าที่การทำงาน
3. แจกแบบเรียนอัตลักษณ์เรื่อง อัญชันหวานชื่นใจให้นักเรียนศึกษาพร้อมอ่านและพิจารณาแบบเรียนอัตลักษณ์โดยดำเนินการปฏิบัติตามแผนแบบเรียนอัตลักษณ์
 - 3.1 นักเรียนกำหนดเป้าหมายในการทำน้ำดอกอัญชันร่วมกัน
 - 3.2 นักเรียนเตรียมเครื่องปรุงเครื่องมือ และอุปกรณ์ ในการทำน้ำดอกอัญชัน
 - 3.3 นักเรียนวางแผนการทำงานและแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มเพื่อทำน้ำดอกอัญชัน
 - 3.4 นักเรียนร่วมกันลงมือทำน้ำดอกอัญชันไปถึงการจัดบนโต๊ะอาหารพร้อมทั้งล้างและจัดเก็บอุปกรณ์

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอภิปรายผลการปฏิบัติงาน
2. เขียนแบบเรียนอัตลักษณ์ของกลุ่ม
3. นักเรียนแสดงความรู้สึกจากการเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนอัตลักษณ์เรื่องอัญชันหวานชื่นใจ
2. เครื่องปรุง สำหรับการทำน้ำดอกอัญชัน
3. เครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการทำน้ำดอกอัญชัน
4. ตัวอย่างน้ำหวาน คือน้ำตะไคร้ และน้ำมะตูม

การประเมินผล

แบบวัดกระบวนการทำงานกลุ่ม โดยวัดจากกระบวนการดังนี้

- กำหนดเป้าหมายร่วมกัน
- แจกแจงวัสดุ อุปกรณ์
- วางแผนการทำงานร่วมกัน
- ปฏิบัติงานตามแผนร่วมกัน
- เสนอผลงาน

แผนการสอนแบบเดิม

แผนการสอนที่ 5

แผนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชุดอาหารเพื่อสุขภาพเรื่อง น้ำดอกอัญชัน เวลา 100 นาที (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การทำงานร่วมกันที่มีการตั้งเป้าหมายการทำงาน การปฏิบัติงานตามแผน และการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปได้ด้วยดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกขั้นตอนการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง
2. ทำงานตามขั้นตอนอย่างถูกวิธี
3. สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

การทำน้ำดอกอัญชันทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

1. กำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2. แจกแจงวัสดุ อุปกรณ์
3. วางแผนการทำงานร่วมกัน
4. ปฏิบัติงานตามแผนร่วมกัน
5. เสนอผลงาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำตัวอย่างน้ำหวานคือ น้ำตะไคร้ น้ำมะตูม มาให้นักเรียนดูและชิมพร้อมกับสนทนาร่วมกันเรื่อง รสชาติ ลักษณะของสีและกลิ่น และถามนักเรียนว่าเคยรับประทานน้ำหวานชนิดอื่นหรือไม่ ถ้าเคยรับประทานเคยรับประทานจากที่ใด

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คนใช้กลุ่มเดิมจากคาบแรกที่เรียน

2. นักเรียนเริ่มประชุมกลุ่มและแบ่งหน้าที่การทำงาน
3. ครูให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านใบความรู้เรื่องน้ำดอกอัญชันและสรุปความพร้อมกับอภิปรายร่วมกัน
4. นักเรียนร่วมกันลงมือทำน้ำดอกอัญชันพร้อมกับจัดและตกแต่งน้ำดอกอัญชันบนโต๊ะอาหารพร้อมล้างและจัดเก็บอุปกรณ์

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอภิปรายผลการปฏิบัติงาน
2. เขียนสรุปขั้นตอนการทำน้ำดอกอัญชันและผลที่ได้รับในการทำน้ำดอกอัญชัน
3. นักเรียนแสดงความรู้สึกร่วมจากการเรียน

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ใบงานความรู้เรื่อง น้ำดอกอัญชัน
2. เครื่องปรุง วัตถุดิบในการทำน้ำดอกอัญชัน
3. เครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการทำน้ำดอกอัญชัน
4. ตัวอย่างน้ำหวาน

การประเมินผล

แบบวัดกระบวนการทำงานกลุ่ม โดยวัดจากกระบวนการดังนี้

- กำหนดเป้าหมายร่วมกัน
- แจกแจงวัสดุ อุปกรณ์
- วางแผนการทำงานร่วมกัน
- ปฏิบัติงานตามแผนร่วมกัน
- เสนอผลงาน

ใบความรู้ที่ 5

เรื่อง น้ำดอกอัญชัน

ดอกอัญชันเป็นไม้เลื้อยที่คนชอบปลูกตามริมรั้วมีดอกสีน้ำเงินแก่ตรงกลางมีสีเหลืองบางชนิดมีสีขาว หรือสีม่วงอ่อน ขึ้นได้ดีในดินทั่วไป ชอบความชื้นปานกลาง ซึ่งดอกอัญชันสามารถนำมาสกัดทำสีประกอบอาหารได้ใช้ทำสีขนม เช่น ขนมดอกอัญชันขนมขอม่วง และนำมาทำเป็นน้ำหวานหรือน้ำสมุนไพรรได้

น้ำดอกอัญชันเป็นน้ำสมุนไพรรชนิดหนึ่งที่คนนิยมทำรับประทานเพราะน้ำดอกอัญชันมีสีที่น่าดึงดูดใจและน้ำดอกอัญชันมีวิธีการทำที่ไม่ซับซ้อนซึ่งรสชาติของน้ำดอกอัญชันเมื่อมาทำเป็นน้ำหวานจะมีรสที่หอม หวาน ชื่นใจ

อุปกรณ์ - เครื่องปรุง

อุปกรณ์

1. หม้อ
2. ถ้วย
3. แก้ว

เครื่องปรุง

1. ดอกอัญชัน	2	ถ้วย
2. น้ำตาล	3	ถ้วย
3. น้ำเปล่า	4	ถ้วย
4. น้ำผึ้ง	3	ช้อนโต๊ะ
5. น้ำแข็ง	1	ถ้วยเล็ก

วิธีการทำน้ำดอกอัญชัน

ต้มดอกอัญชัน 3 นาทีและนำดอกอัญชันมาคั้นเอาแต่น้ำ

คั้นน้ำให้เดือดและเติมน้ำตาลจนจนน้ำตาลละลายหมด

นำน้ำดอกอัญชัน มาผสมกับน้ำเชื่อมคนให้เข้ากัน

เติมน้ำผึ้งและคนให้เข้ากัน

ประโยชน์และคุณค่าสารอาหารของน้ำดอกอัญชัน

ดอกอัญชันมีประโยชน์ คือ เป็นเครื่องดื่มที่ช่วยดับกระหาย ช่วยเพิ่มความสามารถในการมองเห็นได้ด้วย

น้ำผึ้ง มีประโยชน์คือ น้ำผึ้งมีวิตามินบีและซี ช่วยชะลอการเสื่อมของเซลล์ต่างๆ และยังเป็นยาระบายอ่อนๆ

แบบประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม

เรื่อง.....

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....

ขั้นตอนกระบวนการ	องค์ประกอบ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนที่ได้
1. กำหนดเป้าหมาย (2 คะแนน)	1. กำหนดปริมาณอาหารเหมาะสมกับ จำนวนผู้บริโภค			
	2. มีการกำหนดคุณค่าทางโภชนาการ ถูกต้องและชัดเจน			
	คะแนนที่ได้			

ได้ ครบ	2 ข้อ	ได้	2	คะแนน
ได้	1 ข้อ	ได้	1	คะแนน
ได้	0 ข้อ	ได้	0	คะแนน

ขั้นตอนกระบวนการ	องค์ประกอบ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนที่ได้
2. แจกแจงเครื่องปรุง อุปกรณ์ (4 คะแนน)	1. เครื่องปรุง - ระบุและจัดหาเครื่องปรุงครบถ้วน ถูกต้องเหมาะสมกับปริมาณอาหาร - มีการคัดเลือกเครื่องปรุงที่มี คุณภาพและสะอาด - มีการตรวจสอบเครื่องปรุง			
	2. ระบุและจัดเตรียมเครื่องมือได้เหมาะสม กับงานที่จะทำ			
			คะแนนที่ได้	

ได้ครบ	4 ข้อ	ได้	4	คะแนน
ได้	3 ข้อ	ได้	3	คะแนน
ได้	2 ข้อ	ได้	2	คะแนน
ได้	1 ข้อ	ได้	1	คะแนน
ได้	0 ข้อ	ได้	0	คะแนน

ขั้นตอนกระบวนการ	องค์ประกอบ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนที่ได้
3. วางแผนการทำงาน (3 คะแนน)	1. เตรียมเครื่องปรุง อุปกรณ์ ครบถ้วนถูกต้อง			
	2. มีการมอบหมายงานและ แบ่งหน้าที่ได้อย่างชัดเจน			
	3. มีการวางแผนจัดลำดับการทำงานอย่างมีขั้นตอนถูกต้องและเหมาะสม			
	คะแนนที่ได้			

ได้ครบ	3 ข้อ	ได้	3	คะแนน
ได้	2 ข้อ	ได้	2	คะแนน
ได้	1 ข้อ	ได้	1	คะแนน
ได้	0 ข้อ	ได้	0	คะแนน

ขั้นตอนกระบวนการ	องค์ประกอบ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนที่ได้
4. ลงมือปฏิบัติงาน (3 คะแนน)	1. ทำงานตามลำดับขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ได้อย่างถูกต้อง			
	2. ตรวจสอบเครื่องปรุงและแก้ไขขั้นตอน - มีการชิมรสให้ได้รสชาติที่เหมาะสมและกลมกล่อมตามลักษณะของอาหารแต่ละชนิด - มีการปรับสีสันทให้สวยงามและเหมาะสมกับอาหารแต่ละชนิด			
	คะแนนที่ได้			

ได้ครบ	3ข้อ	ได้	3	คะแนน
ได้	2ข้อ	ได้	2	คะแนน
ได้	1ข้อ	ได้	1	คะแนน
ได้	0ข้อ	ได้	0	คะแนน

ขั้นตอนกระบวนการ	องค์ประกอบ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนที่ได้
5. แสดงผลผลิต (3 คะแนน)	1. เลือกภาชนะที่เหมาะสมกับลักษณะของอาหารและจัดโต๊ะอาหารได้อย่างสวยงาม			
	2. อภิปรายคุณค่าทางโภชนาการของอาหารแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง			
	3. ล้างจัดเก็บอุปกรณ์ได้อย่างสะอาด และจัดเก็บได้อย่างเรียบร้อย			
	คะแนนที่ได้			

ได้ครบ	3 ข้อ	ได้	3	คะแนน
ได้	2 ข้อ	ได้	2	คะแนน
ได้	1 ข้อ	ได้	1	คะแนน
ได้	0 ข้อ	ได้	0	คะแนน

เกณฑ์การประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

ร้อยละของคะแนน	ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
80-100	12.00-15.00	ดีมาก
70-79	10.50-11.99	ดี
60-69	9.00-10.49	พอใช้
ต่ำกว่า 60	ต่ำกว่า 9	ต้องปรับปรุง

แบบวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

นักเรียนอ่านพิจารณาข้อความในแต่ละข้ออย่างรอบคอบ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่อง

ข้อ	ข้อปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1.	เมื่อทำงานกลุ่ม ฉันจะทำงานตามแผนที่กลุ่มกำหนดไว้อย่างเต็มความสามารถ				
2.	ฉันจะไม่ปฏิบัติตามแผนหากแผนนั้นไม่ตรงกับแผนที่ฉันได้คิดไว้				
3.	เมื่อเกิดปัญหาภายในกลุ่มฉันจะเสนอแนวทางการแก้ไขให้แก่กลุ่ม				
4.	เมื่อมีการประชุมฉันจะเสนอความคิดเห็นที่แปลกใหม่ให้แก่กลุ่ม				
5.	ในการทำงานกลุ่มฉันจะเสนอความคิดเห็นในประเด็นที่ฉันสนใจเท่านั้น				
6.	ฉันจะหยุดการสนทนาหรือแสดงความคิดเห็นใดๆเมื่อในกลุ่มเกิดปัญหา				
7.	ขณะแสดงความคิดเห็นฉันจะมองหน้าเพื่อนและตั้งใจฟังเพื่อน				
8.	เมื่อฉันมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับเพื่อน ขณะเพื่อนเสนอแผนการทำงาน ฉันจะรอให้เพื่อนพูดจบก่อน ก่อนฉันจะถาม				
9.	เมื่อความคิดเห็นของเพื่อนกับฉันไม่ตรงกัน ฉันไม่สามารถยอมรับได้				
10.	ฉันจะไม่สามารถทำงานที่ได้มอบหมายจากเพื่อนที่ไม่สนิทได้				

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนที่จะปฏิบัติแน่นอน
มาก	หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนที่จะปฏิบัติค่อนข้างแน่นอน
น้อย	หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนที่คิดว่าน่าจะปฏิบัติ
น้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนที่คิดว่าจะไม่ปฏิบัติ

ข้อความทางบวก

มากที่สุด	ให้	4	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน
ปานกลาง	ให้	2	คะแนน
น้อย	ให้	1	คะแนน

ข้อความทางลบ

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน

ภาคผนวก

คะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง

- ◆ ตาราง 11 คะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์
- ◆ ตาราง 12 คะแนนประเมินกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
- ◆ ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยกระบวนการในการทำงานกลุ่ม
- ◆ ตาราง 14 คะแนนวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ตาราง 11 คะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์

คนที่	น้ำพริก ยอดนิยม	น้ำพริก มะม่วง	ปลาทุ รวมสหาย	ยำแตงกวา เลิศรส	อัญชัน หวานชื่น ใจ	ฟรุต สลัด	รวม E1	รวม E2
1	8	7	8	8	9	7	47	24
2	8	8	9	9	7	9	50	26
3	7	7	8	7	9	8	46	24
4	7	8	7	8	8	9	47	25
5	8	7	7	8	8	9	47	27
6	8	7	8	9	8	7	47	27
7	7	8	7	9	9	8	48	26
8	9	8	9	8	8	9	51	27
9	8	9	8	7	7	7	46	24
10	6	7	7	8	6	8	42	22
11	8	9	8	9	9	8	51	23
12	9	8	8	9	8	9	51	27
13	8	9	7	8	8	7	47	23
14	6	7	8	7	7	8	43	24
15	9	9	8	9	8	10	53	28
16	9	8	9	10	9	8	53	27
17	9	8	10	10	9	8	54	28
18	8	9	8	8	7	8	48	25
19	7	9	8	8	9	7	48	25
20	9	8	9	9	8	9	52	26
21	8	8	9	6	8	7	46	25
22	10	9	8	8	8	9	52	27
23	7	8	9	8	8	7	47	24
24	7	8	8	6	7	8	44	23
25	8	7	8	8	7	8	46	24
26	9	8	9	9	8	8	51	27
27	8	7	7	8	8	9	47	25
28	8	8	7	7	7	8	45	24

ตาราง 11 คะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์ (ต่อ)

คนที่	น้ำพริก ยอดนิยม	น้ำพริก มะม่วง	ปลาทุ รวมสหยา	ยำแตงกวา เลิศรส	อัญชัน หวานชื่น ใจ	ฟรุต สลัด	รวม E1	รวม E2
29	8	8	7	8	9	8	48	25
30	8	9	9	8	10	9	53	27
31	8	8	7	8	9	8	48	26
32	9	9	9	8	8	8	51	25
รวม	256	257	258	261	258	260	1549	853
	80	80.313	80.625	81.563	80.625	81.25		
คะแนนเฉลี่ยรวม							80.729	84.374

แบบทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบเรียนอัตลักษณ์

แบบทดสอบ

ชุด อาหารเพื่อสุขภาพ เรื่องดอกอัญชันหวานชื่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. กระบวนการที่ อร และ สน ไปเก็บดอกอัญชันเป็นกระบวนการในข้อใด
 1. กำหนดเป้าหมาย
 2. เตรียมเครื่องปรุง และอุปกรณ์
 3. การวางแผนการทำงาน
 4. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. ขั้นตอนใดที่ป่าให้เด็ก ๆ ทำหลังจากกำหนดเป้าหมายเสร็จ
 1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
 2. ขั้นตอนการวางแผนการทำงาน
 3. ขั้นตอนเตรียมเครื่องปรุง และอุปกรณ์
 4. ขั้นตอนแสดงผลงานหรือแสดงผลผลิต
3. นักเรียนจะทำน้ำดอกอัญชันให้เพื่อนรับประทาน 5-6 คนรับประทานพร้อมทั้งเพื่อนได้รับคุณค่าทางโภชนาการมีความสัมพันธ์กับข้อใด
 1. ขั้นตอนวางแผนการทำงาน
 2. ขั้นตอนลงมือปฏิบัติ
 3. ขั้นตอนแสดงผลผลิต
 4. ขั้นตอนกำหนดเป้าหมาย
4. จิ๊จ่าจะทำน้ำสมุนไพรให้คุณแม่ดื่ม ขั้นตอนใดที่จิ๊จ่าควรระมัดระวังในการทำน้ำสมุนไพรที่สุด
 1. กำหนดเป้าหมาย
 2. เตรียมเครื่องปรุง และอุปกรณ์
 3. การวางแผนการทำงาน
 4. ขั้นตอนลงมือปฏิบัติ
5. อิงอรอยากทำน้ำมะตูมให้คุณยายรับประทาน อิงอรจึงแบ่งหน้าที่ให้น้อง ๆ ไปเตรียมเครื่องปรุงในการทำน้ำมะตูมการกระทำของอิงอรอยู่ในขั้นตอนใด
 1. กำหนดเป้าหมาย
 2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
 3. การวางแผนการทำงาน
 4. ขั้นตอนแสดงผลผลิต

6. ขั้นตอนใดที่ทำให้ อร อัม ต่าย และก๊ีบ ได้รับประโยชน์จากการรับประทานน้ำดอกอัญชัน
 1. ชั้นลงมือปฏิบัติ
 2. ชั้นวางแผนการทำงาน
 3. ชั้นแสดงผลผลิต
 4. ชั้นแจกแจงเครื่องปรุงและอุปกรณ์
7. เหตุใดการทำงานร่วมกันจึงต้องจำเป็นให้มีการวางแผนในการทำงาน
 1. เพื่อจะได้ลดขั้นตอนการทำงานลงได้
 2. เพื่อให้หัวหน้าได้แสดงความสามารถในการทำงาน
 3. เพื่อเป็นแบ่งและกำหนดหน้าที่ในการทำงานให้ชัดเจน
 4. เพื่อให้เห็นข้อบกพร่องของเพื่อนร่วมงานได้ชัดเจน
8. ข้อใดคือสรรพคุณของน้ำดอกอัญชัน
 1. ดับกระหายและช่วยรักษาอาการไอ
 2. ช่วยดับกระหายและช่วยในการมองเห็น
 3. ช่วยให้ลดความดันโลหิตและช่วยในการมองเห็น
 4. ช่วยลดอาการแก้ท้องอืดท้องเฟ้อและช่วยดับกระหาย
9. ในการทำน้ำดอกอัญชันเราควรใส่น้ำผึ้งในขั้นตอนใด
 1. พร้อมกับน้ำเชื่อม
 2. หลังจากกรองดอกอัญชัน
 3. หลังจากผสมน้ำดอกอัญชันและน้ำเชื่อม
 4. ผสมพร้อมกับน้ำดอกอัญชันและน้ำเชื่อม
10. ข้อใดคือประโยชน์ของดอกอัญชัน นอกจากทำเป็นน้ำดอกอัญชัน
 1. ใช้ทำสีผสมในอาหาร
 2. ใช้ทำสารเพิ่มความหวานได้
 3. ใช้เป็นส่วนผสมเพื่อเพิ่มสีส้มในน้ำจิ้ม
 4. ใช้เป็นส่วนผสมในราดหน้าเพื่อเพิ่มความหนืดของแป้งได้

ตาราง12 คะแนนกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียน
อัตลักษณ์

การให้คะแนน	กลุ่มที่	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	คะแนนรวม ครูคนที่ 1 (เต็ม75คะแนน)	คะแนนรวม ครูคนที่ 2 (เต็ม75คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม75คะแนน)
เรื่อง น้ำพริก ยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ)	1	12	11	62	61	61.5 (ร้อยละ68.333)
	2	14	14			
	3	10	10			
	4	12	12			
	5	14	14			
น้ำพริกมะม่วง	1	12	11	67	61	64 (ร้อยละ71.111)
	2	15	13			
	3	13	12			
	4	12	12			
	5	15	13			
ปลาทุ รวมสหાય (ยำปลาทุทอด)	1	14	13	69	67	68 (ร้อยละ75.555)
	2	15	15			
	3	14	13			
	4	12	12			
	5	14	14			

ตาราง12 คะแนนกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียน
อัตลักษณ์ (ต่อ)

การให้คะแนน เรื่อง	กลุ่มที่	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	คะแนนรวม ครูคนที่ 1 (เต็ม75คะแนน)	คะแนนรวม ครูคนที่ 2 (เต็ม75คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม75คะแนน)
ยำแดงกวา กุ้งสด	1	13	12	68	67	67.5 (ร้อยละ 75)
	2	15	15			
	3	13	13			
	4	14	14			
	5	13	13			
อัญชัน หวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน)	1	13	13	68	69	68.5 (ร้อยละ76.111)
	2	15	15			
	3	13	13			
	4	14	14			
	5	13	14			
รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)	1	14	14	69	68	68.5 (ร้อยละ76.111)
	2	15	15			
	3	14	14			
	4	13	12			
	5	13	13			
สรุปรวม 6 เรื่อง						66.33

ตาราง12 คะแนนกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม (ต่อ)

การให้คะแนน เรื่อง	กลุ่มที่	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	คะแนนรวม ครูคนที่ 1 (เต็ม 75 คะแนน)	คะแนนรวม ครูคนที่ 2 (เต็ม 75 คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 75 คะแนน)
น้ำพริกกะปิ	1	11	11	45	43	44 (ค่าเฉลี่ย48.888)
	2	11	11			
	3	8	7			
	4	8	7			
	5	7	7			
น้ำพริกมะม่วง	1	11	9	49	47	48 (ค่าเฉลี่ย 53.333)
	2	10	11			
	3	9	8			
	4	10	10			
	5	9	9			
ยำปลาทูทอด	1	11	9	53	50	51.5 (ค่าเฉลี่ย56.666)
	2	9	8			
	3	11	11			
	4	12	12			
	5	10	10			

ตาราง12 คะแนนกระบวนการในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม (ต่อ)

การให้คะแนน	กลุ่มที่	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2	คะแนนรวม ครูคนที่ 1 (เต็ม 75 คะแนน)	คะแนนรวม ครูคนที่ 2 (เต็ม 75 คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 75 คะแนน)
เรื่อง ยำแดงกวาง กุ้งสด	1	13	11	53	50	51.5 (ค่าเฉลี่ย 57.222)
	2	9	9			
	3	10	10			
	4	11	10			
	5	10	10			
น้ำดอกอัญชัน	1	10	10	52	52	52 (ค่าเฉลี่ย 57.777)
	2	10	10			
	3	9	10			
	4	11	10			
	5	12	12			
ฟรุตสลัด	1	11	12	57	59	58 (ค่าเฉลี่ย 64.444)
	2	12	12			
	3	11	12			
	4	12	12			
	5	11	11			
สรุป 6 เรื่อง						50.83

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

กลุ่ม	น้ำพริกยอดนิยม (น้ำพริกกะปิ)		น้ำพริกมะม่วง		ปลาทุรวมสหાય (ยำปลาทุทอด)		ยำแตงกวากุ้งสด		อัญชันหวานชื่นใจ (น้ำดอกอัญชัน)		รวมพลผลไม้ (ฟรุตสลัด)		รวม
	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	
ทดลอง	12.3	82	12.8	85.33	13.6	90.66	13.5	90	13.7	91.33	13.7	91.33	รวมค่าเฉลี่ย (13.27) รวมร้อยละ (88.46)
ควบคุม	8.8	58.66	9.6	64	10.3	68.66	10.3	68.66	10.4	69.33	11.6	77.33	รวมค่าเฉลี่ย (10.17) รวมร้อยละ (67.8)

ตาราง14 คะแนนวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม(หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม)

คนที่	ความสามารถในการทำงานกลุ่ม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	38	30
2	38	30
3	38	30
4	37	28
5	35	31
6	36	27
7	38	26
8	35	30
9	36	25
10	36	28
11	32	26
12	33	25
13	37	23
14	38	27
15	35	25
16	34	26
17	32	22
18	35	25
20	34	26
21	33	27
22	32	24
23	32	20

ตาราง14 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถในการทำงานกลุ่ม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	22	38
2	21	38
3	22	38
4	27	37
5	29	35
6	22	36
7	31	38
8	24	35
9	28	36
10	18	36
11	27	32
12	30	33
13	24	37
14	26	38
15	24	35
16	22	34
17	26	32
18	20	35
20	27	34
21	20	33
22	22	32
23	21	32

ตาราง 14 คะแนนวัดความสามารถในการทำงานกลุ่ม (ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม)
(ต่อ)

คนที่	ความสามารถในการทำงานกลุ่ม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	26	30
2	25	30
3	25	30
4	25	28
5	32	31
6	22	27
7	26	26
8	24	30
9	27	25
10	21	28
11	27	26
12	28	25
13	21	23
14	23	27
15	23	25
16	25	26
17	23	22
18	21	25
20	27	26
21	22	27
22	21	24
23	23	20

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวศุภรารวรรณทิตา เสาเวียง
 วันเดือนปีเกิด 12 กันยายน 2529
 สถานที่เกิด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 156 หมู่ 11 ตำบลวังชมภู อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
 E-mail: Sukrawan10@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา
 อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
 พ.ศ. 2547 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ
 อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
 พ.ศ. 2551 วิทยาศาสตร์
 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 พ.ศ. 2555 การศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการประถมศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ